

**VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ –
TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA**

Hornicko – geologická fakulta

Institut environmentálního inženýrství

**HODNOCENÍ ÚSPEŠNOSTI VÝSADEB A NÁSLEDNÝCH
OPATŘENÍ PO UKONČENÝCH POZEMKOVÝCH
ÚPRAVÁCH**

Diplomová práce

Autor práce:

Bc. Renáta Brundová

Vedoucí práce:

Doc. Ing. Barbara Stalmachová, CSc.

Ostrava 2013

VŠB – TECHNICAL UNIVERSITY OF OSTRAVA

Faculty of Mining and Geology

The Institute of Environmental Engineering

**EVALUATION OF THE QUALITY AND SUCCESS RATE OF
PLANTING AND FOLLOW-UP AFTER COMPLETED
AGRICULTURAL LAND ADJUSTMENTS**

Thesis

Autor práce:

Bc. Renáta Brundová

Vedoucí práce:

Doc. Ing. Barbara Stalmachová, CSc.

Ostrava 2013

Zadání diplomové práce

Student:

Bc. Renáta Brundová

Studijní program:

N2102 Nerostné suroviny

Studijní obor:

3904T005 Environmentální inženýrství

Téma:

**Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených
pozemkových úpravách**

**Evaluation of the Quality and Success rate of Planting and Follow-up
after Completed Agricultural Land Adjustments**

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Metody práce a materiál
3. Pozemkové úpravy.
4. ÚSES.
5. Terénní průzkum a hodnocení výsadeb.
6. Diskuse a Závěr.

Seznam doporučené odborné literatury:

DOLEŽAL, Petr; PAVLÍK, Milan; STŘÍTECKÝ, Luděk; DUMBROVSKÝ, Miroslav; MARTÉNEK, Jaroslav. Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Praha: Ministerstvo zemědělství – ÚPÚ, 2010. 170 s., přílohy

JONÁŠ, František et al. Pozemkové úpravy. Vyd. 1. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1990. 512 s.

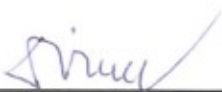
SKLENÍČKA, Petr. Základy krajinného plánování. Praha, 2003. 321 s.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. Barbara Stalmachová, CSc.**

Datum zadání: 31.10.2012

Datum odevzdání: 30.04.2013

prof. Ing. Vojtech Dirner, CSc.
vedoucí institutu

prof. Ing. Vladimír Slivka, CSc., dr.h.c.
děkan fakulty

Prohlášení

- Celou diplomovou práci včetně příloh, jsem vypracovala samostatně a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.
- Byla jsem seznámena s tím, že na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č.121/2000 Sb. - autorský zákon, zejména § 35 – využití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a využití díla školního a § 60 – školní dílo.
- Beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3).
- Souhlasím s tím, že jeden výtisk diplomové práce bude uložen v Ústřední knihovně VŠB-TUO k prezenčnímu nahlédnutí a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že údaje o diplomové práci, obsažené v Záznamu o závěrečné práci, umístěném v příloze mé diplomové práce, budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO.
- Souhlasím s tím, že diplomová práce je licencována pod Creative Commons Attribution- NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported licencí. Pro zobrazení kopie této licence, je možno navštívit <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>
- Bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu o komerční využití z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona.
- Bylo sjednáno, že užít své dílo – diplomovou práci nebo poskytnout licenci k jejímu komerčnímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 19. dubna 2013

.....
Bc. Renáta Brundová
Drážní 119/22
Přerov III – Lověšice

Děkuji doc. Ing. Barbaře Stalmachové, CSc. za odborné vedení při vypracování diplomové práce a za poskytnutí odborných konzultací. Rovněž děkuji Ing. Svatavě Volkové, vedoucí SPÚ, Pobočky Přerov, za poskytnutí technického zázemí a materiálů. V neposlední řadě děkuji své rodině za podporu po celou dobu mého studia.

ANOTACE

Cílem této diplomové práce je hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách.

V úvodní části je uveden popis jednotlivých prvků ÚSES (územního systému ekologické stability), historický vývoj pozemkových úprav po současnost a činnost Pozemkového úřadu Přerov. Dále je popsán průzkum terénu a jeho vyhodnocení v jednotlivých katastrálních územích. Nejrozsáhlejší částí práce jsou komplexní pozemkové úpravy a následné realizace. Zde je obsažen průběh KPÚ, revize původního stavu a realizace prvků ÚSES a následná péče o tyto prvky.

Mapové podklady plánů společných zařízení a fotodokumentace zrealizovaných opatření tvoří přílohy diplomové práce.

Klíčová slova: pozemkové úpravy, průzkum terénu, výsadba, realizace, následná péče

ABSTRACT

The aim of this thesis is to evaluate the success of planting and follow-ups of completed land consolidation.

The first part provides a description of the individual elements of TSES (Territorial System of Ecological Stability), the historical development of land consolidation and the present activities of the Land Office in Přerov. Further, a field survey and its evaluation in each cadastral is described. The largest part of the work includes comprehensive landscaping (or Complete Land Consolidation – CLC) and subsequent implementation of the common facilities. Here you find the CLC process description, review of the TSES proposal, implementation of the TSES elements and subsequent care of these elements.

Thesis attachments are base maps for the common facilities plans and pictures of implemented TSES elements.

Keywords: landscaping, field survey, planting, implementation, follow-up care

1. ÚVOD.....	5
2. METODY PRÁCE A MATERIÁL	6
3. VYMEZENÍ A DEFINICE POJMŮ	7
3.1. Pozemkové úpravy	7
3.2. Územní systém ekologické stability (ÚSES).....	7
3.2.1. Dělení ÚSES dle významu	8
3.2.2. Skladebné prvky ÚSES	8
3.3. Významný krajinný prvek (VKP)	11
4. VÝVOJ POZEMKOVÝCH ÚPRAV.....	12
4.1. Pozemkové úpravy po roce 1989.....	15
4.2. Jednoduché pozemkové úpravy	16
4.3. Komplexní pozemkové úpravy	18
3.4. Činnost Pozemkového úřadu Přerov.....	22
5. PRŮZKUM TERÉNU A JEHO VYHODNOCENÍ V JEDNOTLIVÝCH KATASTRÁLNÍCH ÚZEMÍ	28
5.1. Katastrální území Lučice na Moravě.....	28
5.2. Katastrální území Želatovice	30
5.3. Katastrální území Grymov	33
6. KPÚ A NÁSLEDNÉ REALIZACE	35
6.1. Katastrální území Lučice na Moravě.....	35
6.1.1. Průběh KPÚ	35
6.1.2. BC 5 a IP 27.....	36
6.1.2.1. Původní stav BC 5	38
6.1.2.2. Realizace BC 5.....	39
6.1.2.3. Původní stav IP 27	40
6.1.2.4. Realizace IP 27	41
6.1.2.5. Tůň	42
6.1.2.6. Následná péče	43
6.2. Katastrální území Želatovice	45
6.2.1. Průběh KPÚ	45

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

6.2.2.	IP 75/46 d, e	46
6.2.2.1.	Původní stav IP 75/46 d, e	47
6.2.2.2.	Realizace IP 75/46 d, e.....	48
6.2.2.3.	Následná péče IP 75/46 d, e	50
6.3.	Katastrální území Grymov	51
6.3.1.	Průběh KPÚ	51
6.3.2.	Polní cesty C 2 s IP 36, C 3 s IP 40 a C4	52
6.3.3.	Následná péče IP 36 a IP 40.....	56
7.	HODNOCENÍ.....	58
	BC 5, IP 27 a tůně v k.ú. Lučice na Moravě	58
	IP 75/46 d, e v k.ú. Želatovice	58
	C2 s IP 36, C3 s IP40 v k.ú. Grymov	59
	Realizace prvků PSZ – Pozemkový úřad Přerov	59
8.	ZÁVĚR	66
	Seznam dřevin vysázených v dotčených katastrálních územích	68
	Charakteristika dřevin vysázených v dotčených katastrálních územích	69
	Seznam použité literatury a zdrojů	77
	Seznam obrázků.....	80
	Seznam tabulek	80
	Seznam grafů.....	80
	Seznam příloh.....	81

Seznam použitých zkratk

aj.	a jiné
apod.	a podobně
atd.	a tak dále
BC	biocentrum
BK	biokoridor
BPEJ	bonitovaná půdně-ekologická jednotka
°C	Celsiův stupeň
cm	centimetr
č.	číslo
ČR	Česká republika
EVL	Evropsky významná lokalita
ha	hektar
IP	interakční prvek
JPÚ	jednoduchá pozemková úprava
JZD	jednotné zemědělské družstvo
Kč	koruna česká
KN	katastr nemovitostí
km	kilometr
km ²	kilometr čtverečný
KPÚ	komplexní pozemková úprava
ks	kus
k. ú.	katastrální území
LV	list vlastnictví
m	metr
mm	milimetr
m ²	metr čtverečný
m ³	metr krychlový
Mze	Ministerstvo zemědělství
např.	například
ONV	Okresní národní výbor
PF ČR	Pozemkový fond České republiky

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

PÚ	pozemková úprava
PSZ	plán společných zařízení
%	procenta
r.	rok
resp.	respektive
Sb.	Sbírka zákonů
SOD	smlouva o dílo
SPÚ	Státní pozemkový úřad
tab.	tabulka
THÚP	technicko-hospodářské úpravy pozemků
TTP	trvalý travní porost
ÚP	územní plán
ÚPÚ	Ústřední pozemkový úřad
ÚSES	Územní systém ekologické stability
VPS	Veřejná pokladní správa
Zák. č.	zákon číslo
ZBÚ	zatímní bezúplatné užívání
ZPF	zemědělský půdní fond
ŽP	životní prostředí

1. ÚVOD

Ve své diplomové práci se zabývám hodnocením úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách, které jsou nástrojem pro prostorové a funkční uspořádání pozemků a pro ochranu a tvorbu krajiny.

Hlavním důvodem proč jsem si vybrala toto téma je zajímavost problematiky vývoje krajiny a uspořádání pozemků. Jedním z významných předmětů KPÚ je vyřešení vlastnictví k pozemkům, bez něhož není možná následná realizace ekologických, půdoochranných nebo krajinotvorných opatření vycházejících z pozemkové úpravy.

V úvodní části práce se zabývám prvky ÚSES, historickým vývojem pozemkových úprav po současnost a činností Pozemkového úřadu Přerov. V dalších oddílech popisují průzkum terénu a jeho vyhodnocení v jednotlivých katastrálních územích. Nejrozsáhlejší kapitolou jsou komplexní pozemkové úpravy a následné realizace, ve kterých se zabývám průběhem KPÚ, revizí původního stavu a realizací prvků ÚSES, a dále následnou péčí o zrealizované skladebné části.

Cílem této diplomové práce je zdokumentování původního stavu vybraných prvků ÚSES a zhodnocení úspěšnosti realizačních opatření na těchto prvcích.

Svoji práci bych chtěla poskytnout přehled o náplni a důležité funkci pozemkového úřadu, který svoji činností ovlivňuje půdní drážbu i mimoprodukční funkci krajiny.

2. METODY PRÁCE A MATERIÁL

Ke své diplomové práci jsem použila velké množství informací získaných z různých publikací, které se zabývají pozemkovými úpravami, např. časopis Pozemkové úpravy, Vodní hospodářství, ale i jednotlivé články v různých periodikách. Dále jsem využila aktualizovaného vydání Metodického návodu k provádění pozemkových úprav (Dumbrovský a kol., 2004, 2010), různých odborných knih a poznatků čerpaných ze seminářů k problematice pozemkových úprav a jejich realizací, kterých se snažím zúčastňovat co nejčastěji.

Tématikou pozemkových úprav a realizačních opatření se zabývám devatenáctým rokem a je to obor, který mě velice zajímá. Ať z pohledu jednání s lidmi, jelikož se jedná o jejich majetek nebo z pohledu utváření krajiny jako celku ve kterém vlastníci žijí.

Terénní průzkum probíhal od roku 2008 a dále dle termínů kontrolních dnů v rámci KPÚ a realizovaných opatření. Toto mi bylo umožněno, jakožto součást plnění pracovní náplně zaměstnance pozemkového úřadu.

Mapy byly vytvořeny v počítačovém programu MicroStation V8, které jsou ve správě a majetku Pozemkového úřadu Přerov a se souhlasem paní vedoucí Ing. Svatavy Volkové mi byly poskytnuty. Podklady k jednotlivým pozemkovým úpravám a tvorbě statistických údajů byl použitý portál ministerstva zemědělství a archiv pozemkového úřadu. K pořízení fotografií byl použit fotografický přístroj NIKON D200.

3. VYMEZENÍ A DEFINICE POJMŮ

3.1. Pozemkové úpravy

Pozemkovými úpravami se ve smyslu § 2 zákona č. 139/2002 Sb. ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako nezbytný podklad pro územní plánování. Pozemkové úpravy tedy řeší nové vlastnictví půdní držby a současně se jimi realizují polní cesty, vodohospodářská, protierozní, ekologická i krajinná opatření. Dle Jonáše a kol. (1990) tyto zásahy ovlivňují velmi progresivně nejen estetiku krajiny, ale i všechny její dosavadní ekologické vazby mezi ekosystémy, systémy a podsystémy.

3.2. Územní systém ekologické stability (ÚSES)

ÚSES je dle § 3 odst. a) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny definován jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Dle § 4 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb. je ochrana systému ekologické stability povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obec i stát.

Hlavním smyslem ÚSES je posílit ekologickou stabilitu krajiny zachováním nebo obnovením stabilních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb. Cílem ÚSES je zejména:

- vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní krajinu,
- zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny,
- zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).

3.2.1. Dělení ÚSES dle významu

Dělení ÚSES uvádí Sklenička (2003) následně:

Nadregionální ÚSES jsou rozlehlé ekologicky významné krajinné celky a oblasti s minimální plochou alespoň 1000 ha. Jejich síť by měla zajistit podmínky existence charakteristických společenstev s úplnou druhovou rozmanitostí bioty v rámci určitého biogeografického regionu. Ochranná zóna nadregionálního biokoridoru je obvykle vymezována do vzdálenosti 2 km od osy nadregionálního biokoridoru. Zastavěná území nejsou do prostoru osy zahrnována. Všechny prvky ÚSES, významné krajinné prvky a společenstva s vyšším stupněm ekologické stability nacházející se v ochranné zóně jsou chápány jako součást nadregionálního biokoridoru, byť s ním nejsou územně spjaty.

Regionální ÚSES jsou ekologicky významné krajinné celky s minimální plochou podle typů společenstev od 10 – 50 ha. Jejich síť musí reprezentovat rozmanitost typů biochor (vyšší jednotka typologického členění krajiny v hierarchii biogeografických jednotek) v rámci určitého biogeografického regionu.

Lokální ÚSES jsou menší ekologicky významné krajinné celky do 5 – 10 ha, jejichž úkolem je dále rozvíjet regionální ÚSES. Lokální ÚSES je nejhustší síť stabilizujících prvků krajiny z hlediska prostorového uspořádání jednotlivých segmentů, z nichž je vytvořena a jeho součástí jsou všechny prvky vyšších systémů.

3.2.2. Skladebné prvky ÚSES

Biocentrum je část krajiny, která svou velikostí a příhodným stavem ekologických podmínek umožňuje existenci přirozených společenstev - biocenóz.

Biokoridor je krajinná složka, která propojuje jednotlivá biocentra a tím umožňuje migraci jednotlivým organismům. např.: potůčky s doprovodnou zelení, remízky, strouhy, aleje,... Jedná se o označení souvislé plochy odlišné vegetace (linie nebo pás), které prostupují jednotvárnou krajinou. V lese je biokoridorem širší cesta nebo průsek, v polích a na loukách mají obdobnou funkci křovinné meze, větrolamy, živé ploty či potoční a říční luhy.

Interakční prvek je krajinný segment, který na lokální úrovni zprostředkovává příznivé působení základních skladebných částí ÚSES (biocenter a biokoridorů) na okolní méně stabilní krajinu do větší vzdálenosti. Mimo to interakční prvky často umožňují

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

trvalou existenci určitých druhů organismů, majících menší prostorové nároky (vedle řady druhů rostlin některé druhy hmyzu, drobných hlodavců, hmyzožravců, ptáků, obojživelníků atd.) (Dumrovský a kol., 1995).

Při navrhování biocenter a biokoridorů se přihlíží k daným minimálním velikostem biocenter, maximální šířky biokoridorů a jejich přerušení.

Minimální velikost biocenter lokálního významu pro lesní společenstva je 3 ha, pro mokřady 1 ha, pro luční společenstva 3 ha, pro společenstva stepních lad 1 ha, pro společenstva skal 0,5 ha a pro kombinovaná společenstva 3 ha.

Maximální délky biokoridorů lokálního významu a jejich přípustné přerušení jsou pro:

- lesní společenstva 2000 m, přerušení maximálně 15 m,
- mokřadní společenstva 2000 m, přerušení je možné maximálně na 50 m při přerušení zpevněnou plochou, 80 m při přerušení ornou půdou, 100 m při ostatních kulturách,
- společenstva kombinovaná 2000 m, přerušení 50 m pro zastavěnou plochu, 80 m pro přerušení ornou půdou, 100 m při ostatních kulturách.

Minimální šířky biokoridorů lokálního významu pro lesní společenstva je 15 m, pro společenstva mokřadů 20 m, pro luční společenstva 20 m, pro společenstva stepních lad 10 m. (Dumbrovský a kol., 1995).

Tabulkou č. 1 uvádím přehled výše uvedených údajů o prostorových parametrech lokálních biokoridorů.

Tab. č. 1: Prostorové parametry lokálních biokoridorů

Společenstvo	Max. délka (m)	Případné přerušení (m)	Min. šířka (m)
lesní	2 000	15	15
mokřadní	2 000	50 – 100	20
luční	1 500	max. 1 500	20
stepní lada	2 000	50 - 100	10
kombinovaná	2 000	50 - 100	

Navrhovaná biocentra a biokoridory mají plnit v krajině především funkci ekologickou, dále pak funkci protierozní (vodní i větrnou), funkci vodohospodářskou

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

(zpomalení povrchového odtoku z území a zvýšení vsaku srážkových vod) a v neposlední řadě funkci estetickou.

Interakční prvky se navrhují především do míst velkých půdních celků, na nepřerušovaných svazích, návětrných plošinách, podél vodních toků, podél cestní sítě a všude tam, kde mohou působit esteticky, rekreačně. Mají také významný ekotonový charakter.

V tabulce č. 2 uvádím základní typy skladebných částí ÚSES, které popsal podle různých kritérií Sklenička (2003).

Tab. č. 2: Základní typy skladebných prvků ÚSES (Sklenička, 2003)

Skladebný prvek ÚSES	Dle míry funkčnosti	Dle hierarchického významu	Dle reprezentativnosti	Dle specifické polohy	Dle míry přirozenosti	Dle struktury prvku
BC	funkční semifunkční částečně existující navržený	lokální regionální nadregionální provinciální biosférické	reprezentativní unikátní	kontaktní vložené centrální	antropicky podmíněné přírodní	jednoduché kombinované
BK	funkční semifunkční částečně existující navržený	lokální regionální nadregionální		modální kontrastní složený	antropicky podmíněné přírodní	jednoduchý kombinovaný spojitý nespojité
IP	funkční semifunkční částečně existující navržený	lokální			antropicky podmíněné přírodní	jednoduchý kombinovaný

Jako funkční je označován stav prvků s přírodními a přirozenými společenstvy s vysokým stupněm ekologické stability na celé ploše prvku. Semifunkční jsou prvky s přibližně středním stupněm ekologické stability, u nichž je třeba akcentovat opatření na zvýšení jejich ekologické hodnoty a stability. Naproti tomu částečně existující jsou prvky, které nedosahují minimálních prostorových parametrů. V těchto případech se vyžaduje návrh na rozšíření či doplnění lokality.

Reprezentativní prvky jsou tvořeny ekosystémy charakteristickými pro danou biogeografickou jednotku, zatímco prvky unikátní zahrnují výjimečné, netypické ekosystémy, jejichž vznik a existence jsou determinovány trvalými ekologickými podmínkami, jež nejsou charakteristické pro danou biogeografickou jednotku.

Pro zakládání skladebných prvků ÚSES není stanoven jednoznačně definovaný způsob jejich realizace. Ten se odvíjí ze základních teoretických principů jejich tvorby a současně z výchozího stavu územních podmínek (Šamánková, Lengál, 1998).

Teoretické zásady vymezení a realizace ÚSES dle Skleničky (2003) vycházejí z pěti základních principů:

1. Princip reprezentativnosti (rozmanitosti potenciálních ekosystémů)
2. Princip limitních prostorových parametrů
3. Princip prostorových vztahů
4. Princip aktuálního stavu krajiny
5. Princip společenských limitů a záměrů

3.3. Významný krajinný prvek (VKP)

Paragraf 3 zák. č. 114/1992 Sb. definuje významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek, zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. VKP jsou chráněny před poškozováním a ničením.

4. VÝVOJ POZEMKOVÝCH ÚPRAV

Naše krajina je nositelem kulturního dědictví všech epoch a je naším jediným životním prostředím. Toto tvrzení podtrhují pozemkové úpravy, které jsou odrazem politických, hospodářských, ekonomických a právních poměrů. Krajina v České republice prošla vlivem působení člověka složitým vývojem, na kterém se podepsaly střídající vlivy předchozích období.

První zemědělskou soustavou u nás byla tzv. přílohová soustava hospodaření, v níž byla zastoupena pole, louky a pastviny. Plocha polí se neosévala celá, její část, tzv. příloh, zůstávala neobdělávaná po dobu potřebnou k obnovení úrodnosti. Místně tuto soustavu doplňovala též žďárová soustava hospodaření, u které se nová orná půda postupně získávala žďářením, tj. vypálením a vykloučením lesa, popřípadě se provozovalo lesní hospodářství, při čemž se na vykácené ploše pěstovalo obilí mezi pařezy (Jonáš, 1990).

Počátky pozemkových úprav u nás můžeme nalézt již v 12. – 14. století, kdy byly osídlovány okrajové části našich zemí, aby půda jejím vlastníkům (panovníkovi a ostatním feudálům) přinášela zisk. Do 12. století u nás probíhala vnitřní kolonizace. Nájemce byl nesvobodný na nesvobodné půdě, patřící feudálovi. V období velké kolonizace došlo k vytvoření struktury půdního fondu, jejíž základ je v naší krajině patrný dodnes. Osídlování prováděl měřič, zvaný lokátor, ten stanovil hranice mycení lesa, místo pro osadu, průběh cest, lokality orné půdy, pastvin a rozdělil půdu mezi kolonisty. Nájemce získal půdu „zákupním penízem“, osobně byl svobodný na nesvobodné půdě, ta i nadále patřila feudálovi. Nájem byl sjednaný písemně, dědičný a nevypověditelný.

Koncem 18. století – za vlády Marie Terezie – období tzv. Raabizace. Je to období nařízených velkých pozemkových úprav, nazvaných podle autora návrhu F. A. Raaba, která řešila převedení poměrně rozsáhlých pozemků do vlastnictví drobných a středních zemědělců. Tato reforma probíhala v letech 1775 - 1785 a mezi poddané byla rozparcelována půda korunních (státních) statků, půdy královských, církevních a jezuitských měst. Rozdělením velkostatků vzniklo v Čechách 128 nových vesnic a na Moravě asi 67.

Rozvíjely se i další způsoby pozemkových úprav, zejména separace, konsolidace, arondace a komasace. Separace znamenala slučování pozemkové držby jednotlivých

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

hospodářství v samostatné dvorci, konsolidace řešila zpřístupnění pozemků z veřejných cest a úpravu tvarů pozemků. Arondace byla dobrovolná výměna pozemků mezi dvěma nebo několika sousedními zemědělci vytvářející větší a souvislejší pozemkové celky. Nejlepším způsobem byla komasace neboli scelování pozemků, založená na takové výměně pozemků jednotlivých majitelů, při které drobné a roztroušené pozemky nahradily pozemky náhradními na několika málo místech, ve větších celcích a ve stejné hodnotě a výměře, jako byly pozemky původní (Jonáš, 1990).

Císařským patentem z 23.12.1817 byl dán podklad pro založení stabilního katastru za účelem jednoduchého a spravedlivého vyměření pozemkové daně. Omezníkové pozemky byly zaměřeny, byl oceněn jejich výtěžek a vznikl mapový a písemný operát. U pozemků se určoval tzv. čistý výnos, jenž byl výnos, kterého mohl držitel pozemku dosáhnout při obvyklém obhospodařování půdy v roce průměrné úrodnosti po odečtení všech nutných a v obci obvyklých výloh na osev, zpracování půdy, sklizeň a posklizňovou úpravu plodin. Určením výnosu byli pověřeni odhadní komisaři.

7. září 1848 byl vydán patent o zrušení poddanství a robot. Bývalí poddaní se stali majiteli pozemků, které dosud obdělávali. Převzetí pozemků do vlastnictví bylo spojeno s úhradou ceny. Tím vznikla dosti velká zadluženost rolníků a dochází k rozsáhlému dělení gruntů, které do zániku feudalismu nebylo bez souhlasu vrchnosti možno dělit. Původní lány byly stále častěji rozdělovány při dědictví, při odprodávání jednotlivých pozemků nebo jejich částí pro jejich zadluženost, věnem při sňatcích, při stanovování výměnku apod. Nemalý podíl na tříštění měla i výstavba technických děl, zvláště železnice, silnic, regulace toků apod. Tak se za několik generací změnil vzhled katastru k nepoznání. Pozemky nových vlastníků byly často rozptýlené, nevhodných tvarů, řada z nich nepřístupných.

V období 1856 – 1858 proběhlo první dobrovolné scelování pozemků v Záhlinicích na Hané zásluhou Františka Skopalíka (1822-1891), průkopníka pozemkových úprav. V Záhlinicích se scelování zúčastnilo 12 posedníků (chalupníci a zahradníci), jeden čtvrtláník, 16 půlláníků, jeden hostinský, jeden mlynář a jeden velkostatek (jednalo se o hraběte Stockau z Napajedel, který měl v Záhlinicích dvůr). Výsledky scelování pozemků byly nečekané a ve svých důsledcích velmi úspěšné. Velikost pozemků se v průměru zvětšila 5-9 krát, čímž se snížila rozptýlenost, střední dopravní vzdálenost k pozemkům

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

jednotlivých hospodářství se zkrátila o 30-40 %, odstranila se nepřístupnost některých pozemků z veřejných cest, částečně se zvětšila výměra pozemkového majetku každého účastníka (kromě velkostatku) cca o 0,45 ha jako důsledek částečného přerozdělení systému polních cest, ale patrně hlavně proto, že v rámci scelování došlo k přidělování bývalých dominikálních pastvin jednotlivým majitelům, jak uvádí Kubačák (1997). Podle vzoru Záhlinic bylo provedeno scelení ještě v 17 moravských obcích. Později se ukázalo, že nelze dosáhnout 100% souhlasu všech vlastníků pozemků v celém scelovaném obvodu a bylo nezbytné vypracovat scelovací zákon.

V roce 1883 byl vydán říšský rámcový scelovací zákon. Na základě rozdílné politické situace v českých zemích se scelovací práce prováděly na Moravě a ve Slezsku. Na Čechy se říšský zákon nevztahoval a scelování se provádělo na základě dobrovolnosti a za 100 % souhlasu všech účastníků. Proto se od roku 1890 do roku 1940 podařilo na území Čech provést scelování ve dvou obcích. V roce 1940 byla rozšířena působnost moravských zemských scelovacích zákonů i na Čechy.

V roce 1948 byl přijat zákon č. 46/1948 Sb., o trvalé úpravě vlastnictví k zemědělské a lesní půdě (nová pozemková reforma). Dále byl vydán zákon č. 47/1948 Sb., o některých technicko-hospodářských úpravách pozemků (zákon scelovací), který obsahoval jednotné právní normy pro celou republiku. Výhodou THÚP bylo, že veškerá iniciativa měla být v rukou samotných zemědělců. Scelování se mělo provádět prostřednictvím scelovacích družstev, jejichž členy byli všichni přímí účastníci PÚ a zástupce obce. Velký důraz kladl nový scelovací zákon při řešení nároků na náhradní pozemky. Měla být zachována kvalita, výměra a vzdálenost nových pozemků ve srovnání s původními pozemky. Nepatrné rozdíly mohly být vyrovnány penězi. Následně přišel socialistický převrat a zákon se v praxi nemohl projevit.

Období 1948 – 1989 je obdobím budování socialismu i v zemědělství. V roce 1949 byl přijat zákon č. 69/1949 Sb., o jednotných zemědělských družstvech, s úkolem co nejrychleji zavést tzv. socialistickou zemědělskou velkovýrobu. Klasické pozemkové úpravy na základě vlastnictví zcela skončily a rozhodující bylo pouze užívání pozemků. Projekty byly na základě vládního nařízení č. 47/1955 Sb., o opatření v oboru hospodářsko-technických úprav pozemků přejmenovány na projekty Hospodářsko-technické úpravy pozemků. Úkolem bylo scelení roztržštěných pozemků, rozorání mezí a

mnohonásobné zvětšení jednotlivých zemědělských pozemků. To mělo vliv na vzhled krajiny i její ekologické vlastnosti. Po roce 1960 byla socializace vesnice dokončena a nastalo slučování JZD do větších celků. Tím dochází ke scelení pozemků do ještě větších výměr s cílem maximálního využití půdního fondu pro zemědělskou velkovýrobu s bezohlednou likvidací rozptýlené zeleně. Dále dochází k napřimování a úpravám toků, ale také k odvodnění zamokřených orných pozemků a vlhkých luk, které jsou obtížně přístupné pro těžkou mechanizaci. Po roce 1974 probíhalo období tzv. koncentrace, kdy se zemědělské podniky slučovaly do ještě větších s výměrami až 10000 ha. V roce 1976 byla zpracována Metodika souhrnných pozemkových úprav, která měla umožnit, aby se PÚ řešily s ohledem na ekonomiku, ale i ochranu životního prostředí, ochranu půd a čistoty vod. Navrhovaná opatření většinou nebyla realizována a zůstala pouze jako návrh.

4.1. Pozemkové úpravy po roce 1989

Po roce 1989 nastává nová politická situace v zemi uvedením nových zákonů k napravení křivd spáchaných na vlastních pozemcích i celém životním prostředí. V roce 1991 byl vydán zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě) a zákon č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech. Na základě tohoto zákona byly zřízeny okresní pozemkové úřady jako součást okresních úřadů a Ústřední pozemkový úřad. Zemědělský majetek se restitucemi vracel původním vlastníkům a začala nová etapa pozemkových úprav na základě vlastnictví. Pozemky vrácené restitucemi vlastníkům jsou většinou součástí rozsáhlých honů a bez možného přístupu k nim. Tuto situaci pomáhaly řešit JPÚ, které touto formou pozemkové úpravy zřizovaly tzv. zatímní užívání. Vlastník za své nepřístupné pozemky dostával do užívání jiné stejně hodnotné pozemky jiného vlastníka. Avšak toto období je pouze přechodné, neboť se začínají stupňovat případy, kdy zatímní uživatelé přestávají z různých důvodů hospodařit nebo vlastníci pozemků, kteří dosud nehořpodařili a museli strpět na svých pozemcích zatímního uživatele, sami hodlají se svými pozemky nakládat.

Potřebný pořádek vlastnických a uživatelských vztahů cestou pozemkových úprav má za úkol zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku a prováděcí vyhláška č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění

pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav. Pozemkové úřady byly ke dni 1.1.2003 převedeny pod působnost Ministerstva zemědělství ČR. Pozemkovými úpravami se ve smyslu § 2 zákona č. 139/2002 Sb. ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako nezbytný podklad pro územní plánování. Pozemkové úpravy tedy řeší nové vlastnictví půdní držby a současně se jimi realizují polní cesty, vodohospodářská, protierozní, ekologická i krajinotvorná opatření.

Dne 1.1.2013 nabyl účinnosti zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů. Zřízením tohoto úřadu se sloučily agendy doposud spravované Pozemkovým fondem České republiky a Mze – Pozemkovými úřady. Hlavní náplní této instituce je pokračování v procesu pozemkových úprav dle zák. č. 139/2002 Sb. Další působností je převod zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby (původně zák. č. 95/1999 Sb.), převod majetku státu na jiné osoby dle zák. č. 92/1991 Sb. Zákonem č. 428/2012 byl pověřen SPÚ řešením majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými organizacemi a následným vydáváním restituovaného majetku.

4.2. Jednoduché pozemkové úpravy

V období po roce 1960 vznikala na našem území velmi rozsáhlá až gigantická jednotná zemědělská družstva a státní statky, někdy o rozloze až 10000 ha, s cílem maximálního využití zemědělského půdního fondu a to bez ohledu na vlastnictví k pozemkům. Nadměrným zvětšováním pozemků docházelo k rozorávání mezí, rušení původní cestní sítě, likvidace volně rostoucí zeleně a přírodních remízků. Tímto nešetrným zacházením docházelo k přetváření krajiny a vyvstaly na povrch negativní vlivy velkoplošného hospodaření, kterými byly zvyšování vodní eroze půdy, znečišťování povrchových a podzemních vod v důsledku nadměrného používání umělých hnojiv a chemické ochrany rostlin.

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Po roce 1989 bylo nezbytné vlastníkům, kteří si o to požádali, umožnit hospodaření na zemědělské půdě. Většina původních pozemků vlastníků však byla nepřístupných zánikem cestní sítě a rozptýlených v rozsáhlých honech. Tuto situaci bylo možné přechodně řešit institutem zatímního bezúplatného užívání v rámci jednoduchých pozemkových úprav, jenž měly oporu v zákoně č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech s následnou novelou zákona č. 38/1993 Sb. Vlastník, který chtěl hospodařit, dostal za své nepřístupné pozemky do užívání pozemky jiného vlastníka o srovnatelné výměře, kvalitě a vzdálenosti. Podle vyhlášky č. 427/1991 Sb., kterou se stanoví náležitosti návrhu pozemkových úprav a pravidla posuzování kvality a výměry vyměňovaných pozemků, dle § 2 a § 3 rozdíl v ceně vyměňovaných pozemků nesmí překročit bez souhlasu vlastníka 3 % ceny, rozdíl mezi výslednou vzdáleností původních a vyměňovaných pozemků nesmí překročit 20 % a rozdíl ve výměře nesmí bez souhlasu vlastníka překročit 10 %.

Tyto stejně hodnotné pozemky dostal vlastník pouze do zemědělského užívání a bez souhlasu „spodního“ vlastníka na nich nemohl vysazovat trvalé porosty, měnit druh pozemku nebo zakládat stavby. Umístění pozemků do ZBÚ bylo v rámci správního řízení projednáno s žadatelem, spodním vlastníkem, jehož pozemek byl přidělen do ZBÚ i zástupcem zemědělského družstva, jakožto znalcem situace v terénu. Na základě zpracovaných projektů JPÚ byly vlastníkům vydávány oznámení o přidělení pozemků do zatímního bezúplatného užívání, které sloužilo hospodařícím subjektům jako doklad o užívání pozemků pro poskytování dotací z dotačních titulů ministerstva zemědělství. Projekty JPÚ jsou archivovány na pozemkových úřadech v celé České republice.

JPÚ s využitím zatímního užívání byly aplikovány do konce r. 2003. Bylo tak poměrně rychle dosaženo stavu, že rozhodující části vlastníků, kteří chtěli po r. 1989 hospodařit, byl tento záměr umožněn. Taková řízení byla vedena na území ČR ve 20 tis. případech na ploše cca 330 tis. ha. Tímto způsobem sice bylo dočasně vyřešeno užívání pozemků, ale nikoliv v souladu s vlastnickými právy k pozemkům. Je proto nutné celou situaci dořešit, tzn. postupně upravit vlastnické vztahy tak, aby odpovídaly podmínkám efektivního hospodaření, tzn. dle možností s ohledem na již založené užívání pozemků. To je možné docílit v rámci pokračování jednoduchých pozemkových úprav do výměny

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

vlastnických práv k pozemkům nebo ještě lépe komplexních pozemkových úprav (Kaulich, 2005).

V rámci působnosti Pozemkového úřadu Přerov se v letech 1991-1995 řešily JPÚ podle hospodářských obvodů jednotlivých zemědělských družstev. V pozdějších letech byla řízení zahajována již pro jednotlivá katastrální území a ukončena zpravidla v roce zahájení v termínu k 31. říjnu. Níže v tabulce č. 2 uvádím přehled JPÚ, ve kterých bylo uplatněno zatímni bezúplatné užívání (JPÚ bez výměny vlastnických práv).

Tab. č. 3: Přehled řízení o JPÚ bez výměny vlastnických práv – působnost Pozemkového úřadu Přerov

Rok	Počet JPÚ	Výměra (ha)	Počet parcel	Počet účastníků	Financování z VPS, tis. Kč	Počet pracovníků na JPÚ
1991	120	796	1006	695	359	4
1992	137	4030	3037	1927	4313	4
1993	135	2998	1721	1143	8744	6
1994	51	552	310	212	14042	6
1995	40	399	225	164	9736	6
1996	44	671	253	161	4075	4
1997	35	280	170	105	4677	4
1998	41	294	168	95	5296	5
1999	35	328	133	86	4442	5
2000	25	346	217	132	3046	5
2001	30	702	287	198	3554	4
2002	18	197	78	48	2500	4
2003	9	198	131	83	950	4

4.3. Komplexní pozemkové úpravy

Tato forma pozemkové úpravy už ze svého názvu vyjadřuje, že jde o komplexní řešení daného katastrálního území, mimo intravilán, a je-li to k dosažení cílů PÚ vhodné, lze zahrnout do obvodu KPÚ pozemky v navazující části sousedního k.ú. Celý proces KPÚ

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

je velice náročný s ohledem na finanční stránku, ale také rozsahem prací, délkou trvání a spolupracováním s dotčenými orgány státní správy a vlastníky pozemků.

Při provádění KPÚ dochází k racionálnímu prostorovému uspořádání pozemků všech vlastníků půdy v řešeném území a podle potřeby také k reálnému vytyčení těchto pozemků v terénu. Současně se pomocí PÚ zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodního hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny a dále jsou základem pro obnovu katastrálního operátu.

Cíle pozemkových úprav:

- obnovení osobního vztahu lidí k zemědělské půdě
- vytvoření podmínek pro racionální hospodaření
- rozvoj trhu s půdou především směrem k zemědělství
- důsledná ochrana zemědělské půdy jako výrobního prostředku
- ochrana kvality vody, zvýšení její retence v krajině a minimalizace povodňových škod
- obnovení struktury krajiny, zvýšení její biodiverzity a celkové ekologické stability

Výsledky pozemkových úprav uvádí Dumbrovský (2004):

- obnovený digitalizovaný KN s optimalizovaným uspořádáním půdní držby a jasně definované práva k jednotlivým pozemkům
- schválený plán společných zařízení zahrnující technické a další opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků, protierozní a vodohospodářská opatření, opatření k ochraně a tvorbě ŽP
- nezbytný podklad pro územní plánování a veškeré rozvojové programy

Vlastní proces v pozemkových úpravách je řízen zákonem č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Jejich rozsah musí splňovat veškeré náležitosti definované zákonem č. 139/2002 Sb., vyhláškou Mze ČR č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav a podporou legislativních nástrojů je Metodický návod k provádění pozemkových úprav, vydaný Mze – ÚPÚ. Vzhledem k tomu, že PÚ jsou nástrojem k obnově zaniklých cest, přirozených liniových prvků a dalších přírodních krajinných elementů musí se zpracovatelné návrhy PÚ i pozemkové úřady řídit řadou

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

zákonů a vyhlášek nezbytných k naplnění tohoto poslání. Jedná se zejména o předpisy z oblastí katastru nemovitostí a zeměměřičství, zemědělského půdního fondu, ochrany životního prostředí, ochrany vod, oceňování majetku, územního plánování a stavebního řádu, pozemních komunikací, Pozemkového fondu ČR, správním řádem atd.

Postup a průběh KPÚ

Postup jednotlivých kroků, průběh a náležitosti KPÚ jsou dány zákonem č. 139/2002 Sb., vyhláškou č. 545/2002 Sb. a metodikou (Doležal, 2010).

Etapy KPÚ:

1. Zahájení řízení

Řízení o PÚ se vždy zahajuje z podnětu pozemkového úřadu a to na základě požadavku vlastníků pozemků, v důsledku stavební činnosti (např. stavba dálnic) nebo jiných důvodů (např. vyřešení protipovodňových opatření). O zahájení musí být vyrozuměny dotčené orgány státní správy, které ve lhůtě 30 dnů zasílají své podmínky a stanoviska pro danou PÚ.

2. Účastníci řízení

Účastníky řízení jsou vlastníci pozemků, fyzické a právnické osoby, které jsou dotčeny řešením PÚ; stavebník, je-li provedení PÚ vyvoláno v důsledku stavební činnosti; obce, v jejichž obvodu jsou pozemky zahrnuté do PÚ a obce sousedící, pokud do 30 dnů od výzvy pozemkového úřadu přistoupí k řízení jako účastníci.

3. Úvodní jednání

Pozemkový úřad svolá úvodní jednání, kde jsou účastníci řízení a další subjekty seznámeni s průběhem a předběžným obvodem PÚ, časovým harmonogramem prací a se zpracovatelem KPÚ. Vlastníci si ze svých řad zvolí sbor zástupců, který spolupracuje při zpracování návrhu KPÚ, vyjadřuje se k plánu společných zařízení, posuzuje jednotlivé varianty a spolupracuje při realizaci PÚ.

4. Podrobný průzkum terénu a vyhodnocení podkladů

Podrobný průzkum se provádí v celém obvodu PÚ a slouží jako podklad pro zpracování návrhu KPÚ. Jedná se především o zjištění skutečného stavu využívání území z hlediska

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

zemědělské výroby, ochrany půdy, krajinného prostředí, stávající cestní sítě a ostatních faktorů, které mohou významně ovlivnit návrh plánu společných zařízení a nové uspořádání pozemků, např. skládky odpadů, elektrické vedení, studny apod.

5. Obvod KPÚ

Obvod KPÚ vymezuje komise složená ze zástupců pozemkového úřadu, obce, katastrálního pracoviště, stavebního úřadu a zpracovatele pozemkové úpravy. Vyšetřená a stanovená hranice vnitřního a vnějšího obvodu, k jehož odsouhlasení jsou zváni vlastníci dotčených pozemků, se stává závaznou a protokoly s náčrty se předají katastrálnímu pracovišti k zaevidování.

6. Soupis a ocenění nároků vlastníků

Nároky vlastníků jsou všechny pozemky vedené na LV, které se nachází v obvodu PÚ. Zpracovatel připraví pro každého takového vlastníka soupis pozemků, tzv. nárokový list, v němž je uvedena identifikace vlastníka, obec, k. ú., soupis pozemků s cenou, výměrou, druhem a vzdáleností včetně omezení vyplývající z předkupního nebo zástavního práva, věcného břemene. Oceňování pozemků se řídí zvláštním předpisem o oceňování majetku platným ke dni vyložení nároků.

7. Plán společných zařízení

Návrh plánu společných zařízení se zpracuje na základě terénního průzkumu, shromáždění všech podkladů, vyjádření dotčených orgánů a organizací, posouzení ekologické stability a erozní ohroženosti a musí být odsouhlasen sborem zástupců a schválen na veřejném zasedání obecního zastupitelstva. Plán společných zařízení obsahuje opatření ke zpřístupnění pozemků, opatření pro ochranu ZPF, opatření proti vodní a větrné erozi, vodohospodářská opatření a opatření k ochraně a tvorbě ŽP.

8. Návrh nového uspořádání pozemků

Návrh nového uspořádání pozemků je zpracován na podkladě připomínek a požadavků vlastníků, které je nezbytné dát do souladu s požadavky ostatních účastníků řízení i veřejných zájmů. Každému vlastníkovi je vypracován soupis nových pozemků včetně grafické přílohy a nový stav s vlastníkem odsouhlasen. Kritérium přiměřenosti kvality,

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků je definováno v § 10 zákona č. 139/2002 Sb. a to pro výměru +/- 10 %, pro cenu +/- 4 % a vzdálenost +/- 20 %.

9. Rozhodnutí o schválení návrhu KPÚ (1. rozhodnutí)

Pozemkový úřad vyloží návrh PÚ po dobu 30 dnů na příslušném obecním úřadě a pozemkovém úřadě a sdělí účastníkům řízení, že mají poslední možnost uplatnit k návrhu své námitky a připomínky. Pokud s návrhem PÚ souhlasí vlastníci alespoň $\frac{3}{4}$ výměry půdy pozemků, vydá pozemkový úřad rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav.

10. Rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv (2. rozhodnutí)

Po nabytí právní moci 1. rozhodnutí vydá pozemkový úřad rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv. Každému účastníkovi se k rozhodnutí připojí jen příloha, která se dotýká konkrétní osoby. Dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí se stává platný obnovený katastrální operát a zanikají dosavadní nájemní vztahy.

11. Vytyčení pozemků

Vlastník pozemků má právo po dokončené PÚ na jedno bezplatné vytyčení. Vzhledem k finanční náročnosti je nezbytné, aby každý vlastník zvážil dobu uplatnění svého požadavku.

Cílem pozemkových úprav by nemělo být jen vytvoření nové katastrální mapy a vytvoření pozemků pro hospodaření, ale vytvoření mozaiky pozemků, které budou schopny být obhospodařované a zároveň vytvoří prostorový základ pro krajinu ekologicky stabilní a esteticky hodnotnou (Sklenička, 2003).

3.4. Činnost Pozemkového úřadu Přerov

Pozemkový úřad Přerov (k datu 30.9.2012) má 13 zaměstnanců, z toho pracovníků s vysokoškolským vzděláním 8 a středoškolským vzděláním 5, mezi které je rozdělena následná činnost.

Odborné činnosti

- Návrhy pozemkových úprav (správní řízení, dohled a kontrola nad zpracováním návrhu PÚ, oceňování pozemků, geodetické práce atd.)

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

- Zadávání veřejných zakázek a realizace (plánování, příprava, zadávání a kontrola veřejných zakázek a zajišťování realizací, příprava projektů a podávání žádostí ve smyslu pravidel Evropské unie a čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů, příprava projektové dokumentace, inženýrská činnost, dohled a kontrola nad realizačními akcemi atd.)
- Majetkoprávní činnosti (restituce, revize restitučních spisů, lustrace pozemků)

Nezbytné podpůrné činnosti (podatelna, správa majetku, účetnictví, informatika, bezpečnostní politika atd.)

Souhrnné údaje okresu Přerov:

Celková výměra:	84 473 ha	Počet k.ú.:	154
Výměra orné půdy:	49 220 ha	Počet LV:	75 133
Výměra zemědělské půdy:	59 536 ha	Počet parcel:	236 213
Výměra lesní půdy:	13 519 ha	Počet obcí:	104
Vodní plochy:	1 523 ha	Počet měst:	5

Nadmořská výška:	minimální	průměrná	maximální
	194 m.n.m.	240 m.n.m.	606 m.n.m.

Povodí: Morava, Odra

Průměrná cena pozemků: 7,94 Kč/m²

Převažující druh půd dle BPEJ: luvizemě, luvizemě oglejené, hnědozemě

Výrobní oblast:

Řepařská 37 848 ha

Bramborářská 18 530 ha

% půd ohrožených erozí: vodní - 34 %
větrná - významně se neprojevuje

Počet zemědělsky hospodařících subjektů: 444

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Odhadované procento rozlohy okresu, kde je možné zahájit PÚ: 69 %

Okres Přerov patří v České republice mezi jedny z nejvíce postižených oblastí s nedokončeným scelovacím a přidělovým řízením. Scelovací řízení nebylo dokončeno ve 33 katastrálních územích o výměře 13 310 ha a přidělové řízení nebylo dokončeno ve 12 katastrálních územích o výměře 7 600 ha. JPÚ s výměnou vlastnických vztahů nebo KPÚ v takto postižených územích jsou kompletně financovány nebo spolufinancovány Pozemkovým fondem ČR.

V tabulkách č. 4 a 5 uvádím počty jednotlivých pozemkových úprav, které byly zpracovány, jsou rozpracované a plánované na území okresu Přerov do roku 2017. Dále v grafu č. 1 znázorňuji čerpání finančních prostředků na KPÚ, JPÚ a společná zařízení, která jsou realizovaná nebo ve výstavbě, na obr. č. 1- mapa okresu Přerov jsou barevně vyznačené KPÚ ukončené, rozpracované a předpoklad zahájení do konce roku 2013, JPÚ s výměnou vlastnických práv rozpracované a ukončené, JPÚ vyvolané povodní v r. 1997, společná zařízení dle PSZ realizovaná a ve výstavbě.

Tab. č. 4: KPÚ v okrese Přerov – působnost Pozemkového úřadu Přerov

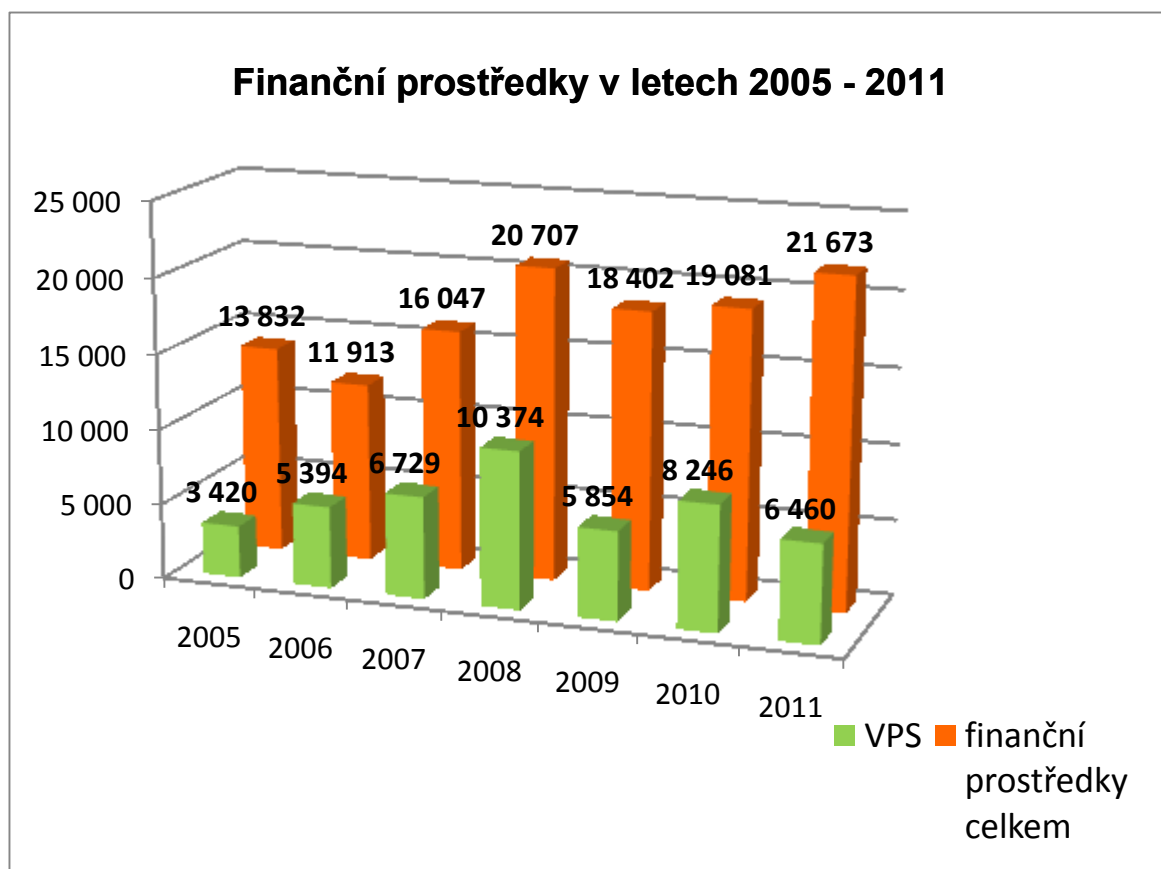
KPÚ ukončené		KPÚ rozpracované		KPÚ plánované do r. 2017	
Počet	Celková výměra v ha	Počet	Celková výměra v ha	Počet	Celková výměra v ha
30	11390	22	9829	17	9495

Tab. č. 5: JPÚ s výměnou vlastnických vztahů v okrese Přerov – působnost Pozemkového úřadu Přerov

JPÚ ukončené		JPÚ rozpracované		JPÚ plánované do r. 2017	
Počet	Celková výměra v ha	Počet	Celková výměra v ha	Počet	Celková výměra v ha
13	2628	1	205	1	70

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

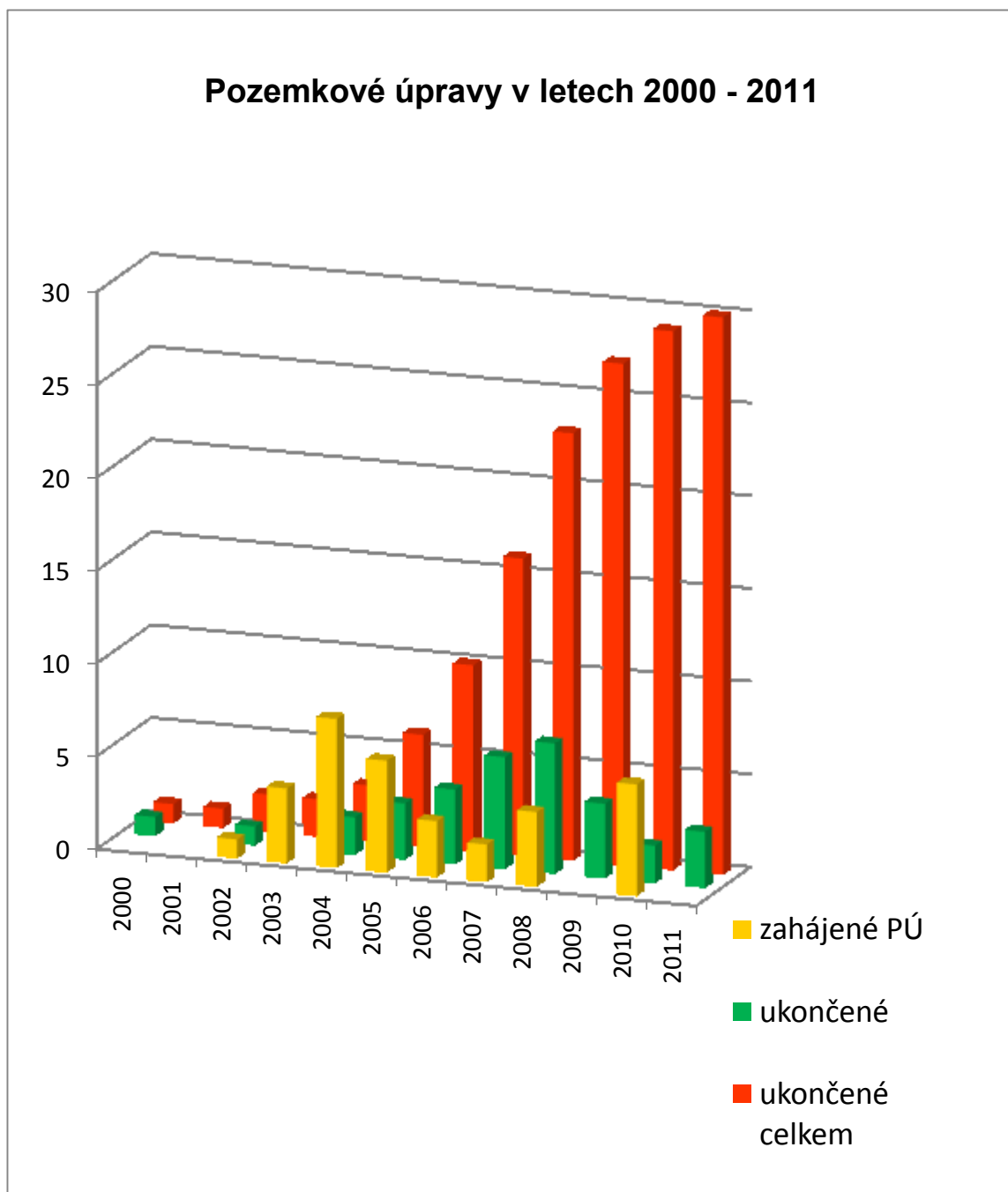
Graf č. 1: Pozemkový úřad Přerov – čerpání finančních prostředků na KPÚ, JPÚ, společná zařízení (realizovaná, ve výstavbě)

Obr. č. 1: Mapa okresu Přerov – KPÚ, JPÚ, společná zařízení (realizovaná, ve výstavbě)

Graf č. 2: Pozemkový úřad Přerov – pozemkové úpravy (zahájené, ukončené, ukončené celkem)

5. PRŮZKUM TERÉNU A JEHO VYHODNOCENÍ V JEDNOTLIVÝCH KATASTRÁLNÍCH ÚZEMÍ

5.1. Katastrální území Lučice na Moravě

Katastrální území Lučice na Moravě se nachází v okrese Přerov východně od obce Běloutín, severně od silnice I. třídy Hranice – Nový Jičín. Dle internetových stránek ministerstva vnitra bylo v roce 2012 v obci Lučice, která je částí obce Běloutín, evidováno 41 adres. Celková výměra území je 337 ha. Terén je mírně svažité od severu k jihu. Nejvyšším místem je vyvýšenina v severozápadní části k. ú., nejnižší místo (280 m n. m.) je v jižní části, kde vodoteč opouští k.ú. Zastavěná část obce se nachází ve středu k. ú. Cestní síť je katastrální území rozdělena na tři části. Severozápadní část, ohraničena komunikací Běloutín – Hynčice, je přehledná bez vysoké vegetace. V jižní části je oplocený ovocný sad, který při olistění mírně snižuje průhlednost terénu. V severovýchodní části, ohraničena komunikacemi Běloutín – Lučice a Lučice – Hrabětice, je terén svažité až kopcovitý, porostlý remízky a malými lesíky. V této části mnohé neužívané pozemky sukcesí ztratily svůj hospodářský charakter a samovolně přešly do tvaru vhodného pro ekologické prvky.

Dopravní obslužnost katastrálního území je v zájmovém území zajištěna silniční dopravou, prostřednictvím silnic:

- III/0481 Běloutín – Lučice – Hrabětice
- III/4418 Lučice – Hynčice - Odry

Klimatické poměry

Dle fyzicko-geografického rozdělení (Quitt, 1971) spadá zájmová lokalita do oblasti mírně teplé s dlouhým, teplým až mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem a krátkou, mírně teplou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky.

Základní údaje:

- Průměrná roční teplota 7,6 °C
- Minimální průměrná měsíční teplota – leden -2,5°C
- Maximální průměrná měsíční teplota – červenec 17,3°C
- Celkový roční úhrn srážek je 677 mm

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

- Minimální úhrn srážek – únor 30 mm
- Maximální úhrn srážek – červenec 92 mm

Hydrologické poměry

Celé zájmové území leží v povodí Odry, dílčím povodí Odry a Luhy. V katastrálním území jsou dva malé vodní toky – Lučinka, tekoucí jižním směrem a Lučický potok, tekoucí jihovýchodním směrem, oba se vlévají do Luhy. Při severní hranici pramení bezejmenný potok, který vytéká z k.ú. na sever a vlévá se do Odry. Režim toků je značně nevyrovnaný, maximální průtoky se objevují v jarních měsících, minimální na podzim.

Potok Lučinka (ev.č. 3-77-2) pramení v obci. Od pramene až na hranici intravilánu, tj. 30 m, není upraven. Od hranice intravilánu až na hranici k.ú. je tok v rámci meliorací upraven v délce 980 m. Do koryta jsou napojeny svodné meliorační drény a meliorační kanál. Břehy toku jsou nesečené, porostlé buřínem stejně jako její nejbližší okolí, které je silně podmačeno s porostem rákosu obecného (*Phragmites australis*), ojediněle se vyskytuje orobinec.

Horní část Lučického potoka (č.h.p. 2-01-01-058) nad silnicí Lučice – Hrabětice byla regulována v rámci meliorací jako meliorační kanál K5. Pramenná část Lučického potoka je součástí IP 27 a BC 5, jejichž realizaci se budu podrobněji zabývat v následující kapitole. Vlastní tok je oboustranně doprovázen poměrně úzkou nivou s rudérálním travinobylinným společenstvem s dominancí kopřivy dvoudomé (*Urtica dioica*), svízele přítuly (*Galium aparina*), kostivalu lékařského (*Symphytum officinale*), pcháče osetu (*Cirsium arvense*), šťovíku tupolistého (*Rumex obtusifolius*) a jednotlivými nárosty olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), vrby jívy (*Salix caprea*), bezu černého (*Sambucus nigra*).

Geologicko - litologické poměry

Zájmové území je součástí úvalu Moravské brány. Tato je vklíněna mezi pahorkatinou a vrchovinou Oderských vrchů na jedné straně a pahorkatinou Podbezkydí na druhé straně. Nejvyšší bodem je kopec Lučická stráž 339,2 m n. m., nejnižším místem je depresní poloha při jižní hranici k.ú. 282 m n. m.

Plošina úvalu je zvlněná, nevysoká, pásma hřbetů jsou vnitřně formována morénou salského pevninského zalednění. Pro využívání mechanizačních prostředků jsou v této

oblasti vcelku příznivé podmínky, s menším omezením těžké mechanizace ve svažitéjších polohách. Na některé plochy v terénu, zpravidla vrcholové, je vázán výskyt výchozů fluvioglaciálu se slabě štěrkovitými illimerizovanými půdami oglejenými. Plošiny kryté solickou příměsí jsou stanovištěm illimerizovaných půd a illimerizovaných půd oglejených. Holocenní pokryvy tvoří výplně údolních depresí. Neogenní výplň Moravské brány je překryta mocnými eolickými pleistocenními a holocenními pokryvy. Tyto pokryvy většinou solického a sedimentárního původu neobsahují pevné klastické příměsi. Jiná je situace tam, kde podloží tercierní horniny prorážejí zemité pláště. Z těchto hornin a druhotně transportovaných fluvioglaciálních a glaciokustrinních materiálů smíšením a převrstvením byla v období salského zalednění formována čelní náporová moréna. Její materiály i slabě štěrkovité zpravidla s příměsí štěrku, místy zpravidla ve vrcholových částech prorážejí na povrch a tvoří půdotvorné substráty.

Některé materiály výchozů jsou typické cizí složky morény - štěrky, písky a štěrkopísky severského původu. Jiné mají charakter svahovin až svahovin bazického nebo karbonátového materiálu, nebo vlastních tortonských jílu. V terénních depresích, kterými protékají vodoteče, jsou deluviální splachy zemitých pleistocenních hornin smíšené se zbytky neogenních hornin všeho druhu. Na těchto materiálech vznikly drnoglejové půdy. Ostatní horniny jsou půdotvorným substrátem pro illimerizované půdy a illimerizované půdy oglejené. Z územního plánu, zpracovaného pro obec Běloutín do něhož spadá i k.ú. Lučice na Moravě a z odvozené mapy radonového rizika ČR 1:200 000 v něm uvedené vyplývá, že řešené území má geologické podloží tvořené sprašemi a sprašovými hlínami, které představují na základě svých vlastností střední - 2. kategorii radonového rizika. Rozdělení území do kategorií radonového rizika má pravděpodobnostní charakter. Je to způsobeno především vysokou plošnou variabilitou objemových aktivit radonu, závislou na řadě geologických i negeologických faktorů.

5.2. Katastrální území Želatovice

Katastrální území Želatovice se nalézá 3 km východně od města Přerov, se kterým přímo sousedí. Na severní hranici s k. ú. Želatovice sousedí k.ú. Tučín, východně pak k.ú. Podolí a Čechy, jižně k.ú. Prusy a k.ú. Beňov. Rozloha katastrálního území je 444,72 ha, z toho výměra zemědělské půdy činí 380,66 ha. Na internetových stránkách Obce Želatovice jsou dostupné informace, kde je uváděna první zmínka o obci z roku 1282 v

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

listině kláštera Hradisko u Olomouce. V současnosti má obec 540 obyvatel bydlících ve 199 popisných číslech, převážně řadové zástavby, teprve v posledních letech došlo ve větším měřítku k výstavbě samostatně stojících rodinných domků.

Katastrální území obce Želatovice náleží do severních výběžků Kelčské pahorkatiny – Předhůří Hostýnských vrchů, a tyto náleží ke Karpatské horopisné soustavě, nadmořská výška se pohybuje v rozmezí mezi 215 m. n. m. a 275 m.n.m. Oblast je charakteristická vysokou intenzitou zemědělského využívání krajiny, s převážným výskytem orné půdy. Ta je v jižní části katastru v nevelké míře doplněna o kultury luk a chmelnice.

Zájmové území je příměstskou, mírně zvlněnou krajinou, bez primární přírodní dominanty. Intenzivní hospodaření v krajině výrazně ovlivnilo krajinný ráz zájmového území, který je v současnosti charakteristický všudypřítomnou zemědělskou činností, naprostou absencí lesních porostů a minimem trvalých travních porostů a remízků. Výrazným prvkem v krajině jsou topolová stromořadí, sloužící na rozsáhlých pozemcích jako větrolamy.

Dopravní obslužnost katastrálního území je v zájmovém území zajištěna silniční dopravou, prostřednictvím silnic:

- II/150 – Votice – Havlíčkův Brod – Sebranice – Prostějov- Valašské Meziříčí
- III/01860 – Želatovice – Podolí
- III/43714 – Želatovice – Pavlovice u Přerova –Lhota
- III/0559 – Horní Moštěnice – Beňov – Prusy

Klimatické poměry

Zájmová oblast k. ú. Želatovice dle fyzicko-geografického rozdělení (Quitt, 1971) spadá do oblasti mírně teplé s dlouhým, teplým až mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem a krátkou, mírně teplou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky.

Základní údaje:

- Průměrná roční teplota 8,6 °C
- Minimální průměrná měsíční teplota – leden -2,2°C
- Maximální průměrná měsíční teplota – červenec 18,8°C

- Celkový roční úhrn srážek je 654 mm
- Maximální denní úhrn srážek – 75,6 mm (13.7.1943)

Hydrologické poměry

V rámci k. ú. Želatovice se nachází vodní toky, které ne vždy dostatečně plní svou funkci, tj. funkci krajinnotvornou, biologickou a estetickou. U toků Podolský a Tučinský potok by bylo vhodné doplnit doprovodnou zeleň vodního toku. U Tučinského potoka je nutno řešit čistotu toku, do kterého je svedena kanalizace dešťové vody obcí Tučín a Želatovice. Dle názoru místních obyvatel je zde sváděna i voda splašková.

Délka toku Lučnice, č.h.p. 4-11-02-067, v rámci k.ú. je 1,1 km. Svůj počátek má v jihozápadní části k. ú. odtud vede severním směrem. Koryto je neudržované a lemované topolovou alejí sloužící jako větrolam. Trvalý travní porost je neudržovaný a plní funkci protierozní ochrany svodnice při zvýšeném průtoku toku Lučnice.

Tučinský potok, č.h.p. 4-12-02-092. Tok se vlévá do zájmového k. ú. na jeho severní hranici s obcí Tučín, který po průchodu intravilánem pokračuje jižním směrem do k.ú. Beňov. Koryto toku v extravilánu je neudržováno a vzhledem ke své lokalizaci je nejvíce ohrožen antropogenním znečištěním. Jde o páteřní tok území, délka v území je 2,1 km, a jeho význam bude podpořen liniovou výsadbou prvků ÚSES - IP 75/46 a-e, kterou se budu podrobněji zabývat v následujícím oddíle diplomové práce.

Podolský potok, č.h.p. 4-12-02-092. Tok, jehož délka v území je 0,78 km se vlévá do k. ú. na jeho východní hranici s obcí Podolí, kterou poté kopíruje jižním směrem a na jihu k.ú. přechází do k.ú. Prusy. Tok mimo jiné slouží jako zdroj vody pro zásobování rybochovného rybníka v lokalitě Louky. V současnosti byl tok pročištěn od splavenin orné půdy z okolních hospodářských bloků a byla provedena rekonstrukce opevnění koryta lomovým kamenem.

Rybochovný rybník ve správě Českého rybářského svazu m.o. Přerov se nachází v jižním cípu k. ú. v rámci lokálního biocentra hydrické řady LBC 6/55. Rozloha rybníka činí 3,4 ha a přítok je zajištěn zatrubněným přítokem dotovaným z vod Podolského potoka. Odtokové koryto rybníka tvoří jižní hranici území s k. ú. Beňov s délkou v území 0,27 km. Jedná se o koryto přírodě blízké, které je doprovázeno IP 96/55 a protéká lokalitou

trvalých travních porostů a orné půdy s dočasným zatravněním. Odtok rybníka bude v budoucnu dotčen realizací obchvatu II/150.

Geologicko – litologické poměry

Jedná se o krajinu mírně zvlněnou s různorodou expozicí, sklony i délkou svahů, která se pozvolna zvedá směrem k obcím Tučín a Podolí. Zájmové území se nachází mimo dosah aluviálních náplav významnějších vodotečí.

Pod přibližně dva metry mocnou vrstvou jílovitých hlín tuhé až pevné konzistence se nachází geologický podklad tvořen spodně – tortonskými slínami. Podzemní voda se v převážné míře vyskytuje cca 3 – 6 m pod úrovní terénu. Jde o vodu slabě agresivní vlivem zvýšeného obsahu síranů, vodu tvrdou a středně mineralizovanou. Z geologického hlediska jde o oblast tvořenou neogénem flyšového pásma – miocénem – spodním tortonem a helvetem (karpatská formace) – budovaným vápnitými jíly s vložkami a polohami pískovců. Podél vodotečí místního významu se vytváří nevýrazné aluviální pásmo. Z pedologického hlediska jde o oblast s poměrně stejnorodou strukturou půdního pokryvu, tvořenou půdami charakteru černozemního, černozemních hnědozemí a nivními půdami. Z důvodu výskytu kvalitní půdy zde dlouhodobě dosahuje intenzita zemědělského využití půdy maximální možné hranice, s cílem maximálního výnosu. O intenzitě zemědělského využití půdy svědčí také stupeň zornění, jenž dosahuje 92,89%, podíl trvalých travních porostů 0,83%.

5.3. Katastrální území Grymov

Katastrální území Grymov leží 5 km severovýchodně od města Přerov, na levém břehu řeky Bečvy, v oblasti úrodné Hané v rovinném terénu Moravské brány s nadmořskou výškou v rozmezí 213 – 218 m. Celková výměra katastrálního území činí 103,6841 ha. Informace o obci jsou dostupné na jejích internetových stránkách. Obec vznikla sloučením zemědělských usedlostí v roce 1787. Největší rozvoj zaznamenala v druhé polovině devatenáctého a ve třicátých letech minulého století. Nedaleko západního okraje obce je kolem Bečvy vybudován protipovodňový val. Sousedícími k.ú. jsou Kozlovice, Radslavice, Prosenice a Proseničky.

Klimatické poměry

Zájmová oblast k.ú. Grymov dle fyzicko-geografického rozdělení (Quitt, 1971) spadá do oblasti mírně teplé s dlouhým, teplým až mírně suchým létem, krátkým přechodným obdobím s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem a krátkou, mírně teplou zimou s krátkým trváním sněhové pokrývky.

Základní údaje:

- Průměrná roční teplota 8,3 °C
- Minimální průměrná měsíční teplota – leden -2,1°C
- Maximální průměrná měsíční teplota – červenec 18,6°C
- Celkový roční úhrn srážek je 648 mm

Hydrologické poměry

Zájmové území leží v povodí řeky Moravy na levém břehu řeky Bečvy, patří do základního povodí 4-11-02 Bečva. Bečva má celkovou délku 119,3 km a v okrese Přerov se její šířka pohybuje v rozmezí 38 – 44 m. Na jejím toku je umístěna limnigrafická stanice Dluhonice, kde má Bečva průměrný roční průtok 17,3 m³.s¹.

Geologicko – litologické poměry

Geomorfologicky se území nalézá v subprovincii Vněkarpatských sníženin, v geomorfologickém celku Moravské brány. Geologicky se jedná o jednoduché území tvořené kvartérními usazeninami - hlíny, spraše, písky, štěrky. Povrch nivy je pokryt holocenními povodňovými hlínami. Území je zde ploché, na povrchu s akumulací fluvialními tvary. Území je typické rozsáhlým odlesněním, intenzivním zemědělským využíváním a prakticky bez zeleně.

V rámci západních Vněkarpatských sníženin se zde setkávají dva celky – Hornomoravský úval (podcelek Středomoravská niva) a Moravská brána (Bečevská brána dělená na Dolnobečevskou nivu, Radslavickou rovinu a Jezernickou pahorkatinu). Radslavická rovina se nachází v jihovýchodní části Bečevské brány, široké příkopové propadliny, která je směrem na sever a severovýchod výrazně omezena zlomovými svahy. Povrch je erozně akumulací, tvořen především bádanskými a pleistocenními sedimenty (Demek, 2006).

6. KPÚ A NÁSLEDNÉ REALIZACE

6.1. Katastrální území Lučice na Moravě

6.1.1. Průběh KPÚ

Okresní úřad Přerov, referát Okresní pozemkový úřad Přerov na základě žádostí vlastníků zahájil dne 1.2.1996 řízení o komplexní pozemkové úpravě. Zpracovatelem KPÚ dle výsledku veřejné soutěže byla vybrána firma Vojenské lesy a statky ČR, s. p. Olomouc. KPÚ proběhla v letech 1996 – 2000, řešeno bylo celkem 55 LV, počet vlastnických parcel před zahájením pozemkové úpravy činil 399 a po ukončení 176 parcel. Při úvodním jednání, které se konalo 4.10.1996 byl zvolen sbor zástupců, jenž po dobu zpracování návrhu spolupracoval s projektanty, vlastníky, posuzoval jednotlivé varianty návrhu a navrhovaných opatření. Soupisy nároků vlastníků pozemků podle jejich výměry a ceny byly vystaveny k nahlédnutí v době od 11.1.1999 do 25.1.1999. Zpracovaný návrh byl vystaven k veřejnému nahlédnutí ve dnech 9.6. – 23.6.1999 a následně se dne 24.6.1999 konalo závěrečné ústní jednání. Rozhodnutím ze dne 9.12.1999 byl schválen návrh KPÚ a vytyčení nového uspořádání pozemků, na jehož základě mohlo být vydáno rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv a tím vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu a platnost digitální katastrální mapy. Návrh nového uspořádání pozemků bohužel neobsahuje lepší rozčlenění upravovaného k.ú. ekologickými prvky, zejména chybí příčné přerušení dlouhých honů v severních částech k.ú., neboť vlastníci souhlasili pouze s podélným rozdělením. Celkové náklady na zpracování návrhu KPÚ a vytyčení pozemků činili 2204,99 tis. Kč.

V rámci KPÚ byl zpracován a dne 18.11.1998 schválen plán společných zařízení, který obsahuje především návrh nové cestní sítě, protierozních a protipovodňových opatření spolu s návrhem prvků územního systému ekologické stability. Přílohou č. 1 je mapa plánu společných zařízení, v níž jsou vyznačeny jednotlivé prvky ÚSES a cestní síť. V zájmovém území se nachází nebo jsou navrhována tři biocentra BC 3, BC 4 a BC 5, tři biokoridory BK 3, BK 4 a BK 6, 19 interakčních prvků. Zpracovaný návrh ÚSES svými interakčními prvky významně napomáhá protierozní ochraně půd v k.ú., a je tedy v tomto směru určitým stabilizačním faktorem. Zavedení dlouhých IP na terénních hřebetech nebo v severojižním směru (IP 25) se kladně projeví ve snížení vysoušení půd. Je vhodné

ponechávat doprovodnou zeleň podél cest a rozptýlenou zeleň ve volné krajině, vedle estetického a revitalizačního efektu to zvýší odolnost krajiny jak proti vodní erozi, tak i proti odnosu půd. Páteří KPÚ je systém zemědělských komunikací, který kromě své základní obslužné dopravní funkce v zemědělském hospodaření slouží i ostatním potřebám obyvatel venkova. V minulosti byly zemědělské komunikace využívány pouze pro zemědělskou výrobu a důsledkem toho je neprůchodnost krajiny. Jedním ze smyslů a cílů KPÚ je tuto neprůchodnost odstranit a umožnit tak mimo přístupu na pole i spojení s vedlejšími obcemi, umožnit zemědělský obchvat obce záhumenními cestami, propojení vycházkových a turistických tras, v neposlední řadě je třeba zpřístupnit i lesní komplexy. V návrhu jsou využity části státních silnic III. třídy doplněny dvěma trasami tvrdých polních cest C1 a C2, na které navazují vedlejší polní cesty vesměs šířky 3 – 3,5 m s lehkým zpevněním nebo pouze travnaté.

6.1.2. BC 5 a IP 27

Pozemkový úřad Přerov se dne 25.8.2009 na jednání se zástupci obce Běloutín dohodl na podmínkách realizace BC 5 a IP 27 na p.č. 349, 350 a 351 v k.ú. Lučice na Moravě. Následně proběhla výběrová řízení na projektovou dokumentaci, kterou vyhotovila firma A.KTI s.r.o. Brno a posléze dodavatele stavby, jimž se stala firma PROLES s.r.o. Brno. Technickým dozorem byla pověřena RNDr. Věra Ehlová z Přerova. Předání staveniště proběhlo dne 31.3.2010 a předání zhotovené stavby 4.11.2010. Během stavby probíhaly v intervalu 1x za 14 dní kontrolní dny.

Celková účetní investiční hodnota realizace **BC5 a IP27** činí **1 291 733,- Kč** vč. DPH a financována byla z VPS.

Projektová dokumentace	85 680,00 Kč
Realizace BC5 a IP27	1 164 533,00 Kč
Autorský dozor	23 520,00 Kč
Technický dozor stavebníka	18 000,00 Kč

Biokoridor BC 5 se nachází ve vyvinutém údolí Lučického potoka a byl téměř funkční. Interakční prvek IP 27 tvořil různě široký pozemek s ojedinělými stromy, zcela zarostlý ruderální vegetací. Ve spodní části se nacházely ostřicové louky, porosty lesních dřevin s podrostem keřů a břehový porost olše lepkavé (*Alnus glutinosa*). V realizační

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

dokumentaci byla navržena dosadba skupin nebo alejí stromů a keřů na hranici mezi ornou půdou a lučními porosty na stráních a v nivě potoka. V souladu s Plánem lokálního ÚSES bylo navrženo extenzivní obhospodařování luk formou vytvoření iniciačních ploch pro rozvoj mokřadní vegetace, tj. mělkých tůní. V těchto tůních se očekával samovolný rozvoj mokřadní vegetace bez potřeby vysazování.

Základní charakteristiky realizačního opatření:

- Plocha biocentra – 30200 m²
- Plocha interakčního prvku – 28884 m²
- Počet vysazovaných stromů – 181 ks
- Počet vysazovaných keřů – 140 ks
- Délka následné péče – 3 roky
- Počet tůní – 3 ks
- Celková plocha hladiny – 450 m²

Podle regionálně fytogeografického členění ČR (Skalický, 1988) patří území do fytogeografického obvodu Českomoravské mezofytikum, okresu 76. Moravská brána. Biogeografické členění (Culek, 1996) je naopak klade do bioregionu 3.5 Pobeskydského při okraji karpatské biogeografické podprovincie. V biotě tohoto území se projevují smíšené vlivy karpatské i hercynské, zčásti i panonské a Polanské. Moravská brána byla totiž v postglaciálu významnou migrační cestou rostlin a živočichů.

Geobiocenologická typizace dle (Čermák, 2000) klade zájmové území do 3. dubobukového vegetačního stupně, trofických řad a meziřad B, BC a BD, hydrických řad normální (3) a zamokřené až mokré (4 až 5). Potoční niva patří do skupiny geobiocénů 3BC4-5: jasanové olšiny (*Fraxini-alneta*), na něž na mírných svazích navazují STG 3B3: lipojavorové dubové bučiny (*Querci-fageta typica*) a 3BC-D3: lipojavorové dubové bučiny (*Querci-fageta tiliae-aceris*).

Přírodní stav byl zejména zemědělskou činností značně pozměněn. Přírodě blízká společenstva zůstala zachována jen roztroušeně. Nacházejí se i podél Lučického potoka. Ve smyslu Katalogu biotopů ČR (Chytrý, Kučera, Kočí, 2001) se jedná o biotopy T 1.5 vlhké pcháčové louky a L 2.2 údolní jasanovo-olšové luhy. Navazující lesní porosty s přírodě blízkou až přirozenou dřevinnou skladbou mají nejbližší k biotopu L 3.2 polonské dubohabřiny.

6.1.2.1. Původní stav BC 5

Lokální biocentrum ÚSES bylo vymezeno v nivě Lučického potoka. Zahrnuje kosené louky na pravém břehu toku, vlastní meandrující tok lemovaný břehovými a doprovodnými porosty včetně okraje lesního komplexu a menší lesíky na svazích na JZ okraji biocentra.

Kosené louky v nivě toku mají charakter vlhkých pcháčových luk. V Katalogu biotopů ČR (Chytrý, Kučera, Kočí, 2001) jsou jako dominantní uváděny trávy psineček psi (*Agrostis canina*), ostřice štíhlá (*Carex acuta*), ostřice ostrá (*C. acutiformis*), ostřice trsnatá (*C. cespitosa*), kostřava luční (*Festuca pratensis*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), lipnice bahenní a luční (*Poa palustris*, *P. pratensis*), skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*). Z širokolistých bylin jsou zastoupeny děhel lesní (*Angelica sylvestris*), rdesno hadí kořen (*Bistorta major*), blatouch bahenní (*Caltha palustris*), hojný je zde pcháč zeliný (*Cirsium oleraceum*).

Malá část louky, přiléhající k břehovému porostu je zarostlá rákosem, silně podmáčený a nekosený JV cíp louky začíná zarůstat náletem olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) a lípy srdčité (*Tilia cordata*). Bylinný porost na mezích není kosen a je silně ruderalizován především kopřivou dvoudomou (*Urtica dioica*). Na horní straně těchto mezí rostou 4 solitérní bezy (*Sambucus nigra*).

Meandrující tok je lemován porostem olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), ve kterém jsou směrem do louky roztroušeny lípy srdčité (*Tilia cordata*). Z východní a severovýchodní strany přiléhá k toku lesní porost. V tomto porostu dominuje habr obecný (*Carpinus betulus*), s dubem letním (*Quercus robur*). V keřovém patře ojediněle svída krvavá (*Swida sanguinea*) a brslen evropský (*Euonymus europaeus*). V bohatém bylinném podrostu kopytník evropský (*Asarum europaeum*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), strdivka jednokvětá i nicí (*Melica uniflora*, *M. nutans*), pryšec sladký (*Euphorbia dulcis*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), starček hajní Fuchsův (*Senecio nemorensis* ssp. *Fuchsii*), čarovník pařížský (*Circaea lutetiana*), mléčka zední (*Mycelis muralis*), v podmáčených plochách poblíž toku přeslička rolní (*Equisetum fluviatile*), netýkavka nedůtklivá (*Impatiens nolitangere*), chrastice rákosovitá (*Baldingera arundinacea*) a křehkýš vodní (*Malachium aquaticum*). Na okrajích doprovodného porostu je pestře kvetoucí bylinný lem s bukvicí lékařskou (*Betonica officinalis*), černýšem hajním

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

(*Melampyrum nemorosum*), třezalkou tečkovanou (*Hypericum perforatum*), zvonkem řepkovitým (*Campanula rapunculoides*) a chrpou luční (*Jacea vulgaris*).

Lesíky na svazích na JZ okraji biocentra jsou porosty s pestrou druhovou skladbou. Základní dřevinou je habr, příměs tvoří lípa malolistá a velkolistá (*Tilia cordata*, *T. platyphyllos*), bříza bílá (*Betula pendula*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), třešeň ptačí (*Cerasus avium*), smrk ztepilý (*Picea abies*), na okraji jednotlivě topol osika (*Populus tremula*). Poněkud chudší bylinné patro než v porostu podél Lučického potoka tvoří pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), souvislou plochou brčál menší (*Vinca minor*). Další druhy např. kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*) žindava evropská (*Sanicula europaea*), svízel křížatý (*Galium cruciatum*).

6.1.2.2. Realizace BC 5

Vzhledem k tomu, že původní stav většiny společenstev je přírodě blízký a biocentrum bylo možné považovat za funkční i v původním stavu, byly nové výsadby dřevin umístěny pouze na ruderalizovaných mezích, oddělující nivu toku od přilehlých polí.

Stejně jako u výsadeb v přilehlém IP, je i u BC zvolený větší spon – stromy jsou vysazeny v trojsponu 2,5 x 2,5 m, keře ve sponu 1 x 1 m. Stromy byly vysazovány jako tříleté semenáče v počtu 45 ks, ve školkách dvakrát přesazeny. 50 ks keřů jako dvouleté semenáče. V tabulce č. 6 uvádím druhovou skladbu výsadby s počty materiálu a jeho velikosti.

Tab. č. 6: Druhová skladba výsadby BC 5

Název latinský	Název český	Počet (ks)	Velikost (cm)
Stromy:		45	
<i>Carpinus betulus</i>	Habr obecný	14	3-letý sem., výška 100-120
<i>Quercus robur</i>	Dub letní	21	3-letý sem., výška 50-80
<i>Tilia platyphyllos</i>	Lípa velkolistá	10	3-letý sem., výška 80-120

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Keře:		50	
<i>Euonymus europaeus</i>	Brslen evropský	30	2-letý sem., výška 60-100
<i>Swida sanguinea</i>	Svída krvavá	20	2-letý sem., výška 40-60

Před výsadbou byl ruderální porost na mezích pokosen. Při ruční výsadbě byla vyryta větší jamka o velikosti 0,02 m³ a půda z ní zbavena kořenů vytrvalých bylin. V místech výsadby keřů na celé ploše se odstranil ruderalizovaný travinobylinný porost. Stromy vysazené ke kůlům byly individuálně chráněny proti okusu zvěří chráničkou kmene a před zimou natřeny repelentem Morsuvin, na podzim a na jaře okousané větve zatřeny nátěrem Sanatex. U keřů po provedení ožnutí a před zimou byl obnovený nástřik repelenty proti okusu. Po výsadbě se keře zalily množstvím 10 litrů na jednu sazenici a zamulčovaly, stromy byly zality 40 litry vody.

6.1.2.3. Původní stav IP 27

Napřímené a zahloubené koryto Lučického potoka od silnice III/0481 je dlouhé 800 m. V severní části nepřesahuje šířka IP 6 m, nížeji po toku se na pravém břehu plocha rozšiřuje a v nejširším úseku dosahuje 74 m.

V horní, nejvyšší části je tok lemován silně ruderalizovaným travinobylinným společenstvem s dominancí kopřivy dvoudomé (*Urtica dioica*), merlíků (*Chenopodium sp.*) a kostivalu lékařského (*Symphytum officinale*). Dále se vyskytují svízel přítula (*Galium aparine*), pcháč oset (*Cirsium arvense*), lopuch větší (*Arctium lappa*), krabilice zápašná (*Chaerophyllum aromaticum*), bršlice kozí noha (*Aegopodium podagria*), šťovík tupolistý (*Rumex obtusifolius*), třtina šedavá (*Calamagrostis canescens*), ostružiník ježiník (*Rubus caesius*), hvězdník ročník (*Stenactis annua*), přeslička rolní (*Equisetum arvense*), chrpa luční (*Jacea vulgaris*). Blíže k toku místy roste nápadná kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*).

Dřeviny jsou v horní části toku zastoupeny jen několika exempláři zplaněné slivoně (*Prunus insitia*), vrbami jívy a popelavé (*Salix caprea*, *S. cinerea*), bezu černého (*Sambucus nigra*) a růže šípkové (*Rosa canina*). Nížeji po toku se na pravém břehu plocha

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

IP rozšiřuje do vlhkých, nekosených, opět velmi ruderalizovaných luk. Travnatý porost tvoří skřípina lesní (*Scirpus silvaticus*), tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*), krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*) a blatouch bahenní (*Caltha palustris*). Vlastní tok je lemovaný břehovým porostem olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), na který navazuje listnatý lesík a rostou zde dub letní (*Quercus robur*), lípa velkolistá a malolistá (*Tilia platyphyllos*, *T. cordata*), vrba křehká (*Salix fragilis*), třešň ptačí (*Prunus avium*). Kořenové patro je zastupuje líska obecná (*Corylus avellana*), bez černý (*Sambucus nigra*) a bylinný podrost pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), zběhovec plazivý (*Ajuga reptans*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), souvislý porost brčálu menšího (*Vinca minor*).

6.1.2.4. Realizace IP 27

Výsadba byla přizpůsobena charakteru okolní krajiny, kdy se jako esteticky vhodnější jevila výsadba v nepravidelných skupinách než souvislý pás dřevin. Při výsadbě bylo zohledněno rozmístění stávajících náletových dřevin. Stromy s obvodem kmene 8-12 cm byly vysazované v trojsponu 2,5 x 2,5 m a keře jako dvouleté semenáče ve sponu 1 x 1 m. Celkem bylo vysazeno 136 stromů a 90 keřů. Druhovou skladbu výsadby IP 27 popisují v tabulce č. 7.

Tab. č. 7: Druhová skladba výsadby IP 27

Název latinský	Název český	Počet (ks)	Velikost
Stromy:		136	
<i>Acer platanoides</i>	Javor mléč	7	obvod 10-12 cm, prostokořenný
<i>Acer platanoides</i>	Javor mléč	10	3-letý sem., výška 100-140 cm
<i>Alnus glutinosa</i>	Olše lepkavá	20	obvod 10-12 cm, prostokořenný
<i>Carpinus betulus</i>	Habr obecný	7	výška 200-250 cm, s balem

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření
po ukončených pozemkových úpravách

<i>Carpinus betulus</i>	Habr obecný	28	3-letý sem., výška 100-120 cm
<i>Fraxinus excelsior</i>	Jasan ztepilý	10	obvod 10-12 cm, prostokořenný
<i>Quercus robur</i>	Dub letní	7	obvod 8-10 cm, s balem
<i>Quercus robur</i>	Dub letní	20	3-letý sem., výška 50-80 cm
<i>Tilia platyphyllos</i>	Lípa velkolistá	12	obvod 10-12 cm, prostokořenný
<i>Tilia platyphyllos</i>	Lípa velkolistá	15	3-letý sem., výška 80-120 cm
Keře:		90	
<i>Euonymus europaeus</i>	Brslen evropský	25	2-letý sem., výška 60-100 cm
<i>Swida sanguinea</i>	Svída krvavá	40	2-letý sem., výška 40-60 cm
<i>Viburnum opulus</i>	Kalina obecná	25	2-letý sem., výška 50-80 cm

Před výsadbou byla plocha pokosena a v místě výsadeb keřů plošně odstraněn ruderalizovaný travinobylinný porost. Výsadba IP 27 probíhala obdobně jako u BC 5.

6.1.2.5. Tůň

V zájmové lokalitě byly vybudovány tři tůně, jedna v BC 5 a dvě v IP 27, v nivě s rovným terénem v místech zaústění melioračních hlavnků do Lučického potoka. Tůně mají přirozený tvar připomínající meandry potoka s rozměry ve dně 4 x 9 m a plochou hladiny 150 m². Vznikly výkopem zeminy v původním terénu a úpravou svahů do sklonu 1:3. Hloubka tůní uprostřed je 1 m, tj. aby nebylo dno hlouběji než dno Lučického potoka. Zdrojem vody pro tůň je podpovrchový odtok z melioračních hlavnků a kolísání hladiny během roku není na závadu. Výšku hladiny vody v tůních udržují dřevěná hradítka s předpokládanou životností 10 – 20 let. Jedná se o dočasné zařízení, která po čase shnijí,

v tu dobu budou tůně natolik zarostlé vegetací, že to neovlivní ekologické poměry v tůních. Svahy tůní se neosévaly travou, jelikož se předpokládalo přirozené osídlení obnažené půdy travinami, bylinami a rákosem. Tímto se chtělo docílit iniciace přirozených sukcesních pochodů, které povedou k vytvoření přírodě blízkého až přírodního biotopu. Na obrázku č. 2 je ukázka realizace tůně č. 2, která je součástí IP 27 realizovaného v roce 2010.

Obrázek 2 - Tůň č. 2, realizace v roce 2010 (foto: M. Kopčil, 2011)

6.1.2.6. Následná péče

Veřejná zakázka malého rozsahu s názvem BC 5 a IP 27 – následná péče byla vypsána s termínem podání nabídek do 27.5.2011. Předmětem plnění zakázky je následná 3-letá péče o BC 5 a IP 27, které byly realizovány v roce 2010. Jedná se o zajištění péče o vysazenou zeleň (zálivka, kontrola úvazků, chrániček, zajištění ochranných nátěrů, odplevelení výsadeb a pokosení lučního porostu biocentra a interakčního prvku – 2 seče ročně) s termínem dokončení 30.11.2013. Nejvhodnější nabídku podala firma Kavyl s.r.o. Mohelno, s níž dne 10.6.2011 byla podepsána smlouva o dílo a v současné době následnou péči realizuje.

Následná péče:

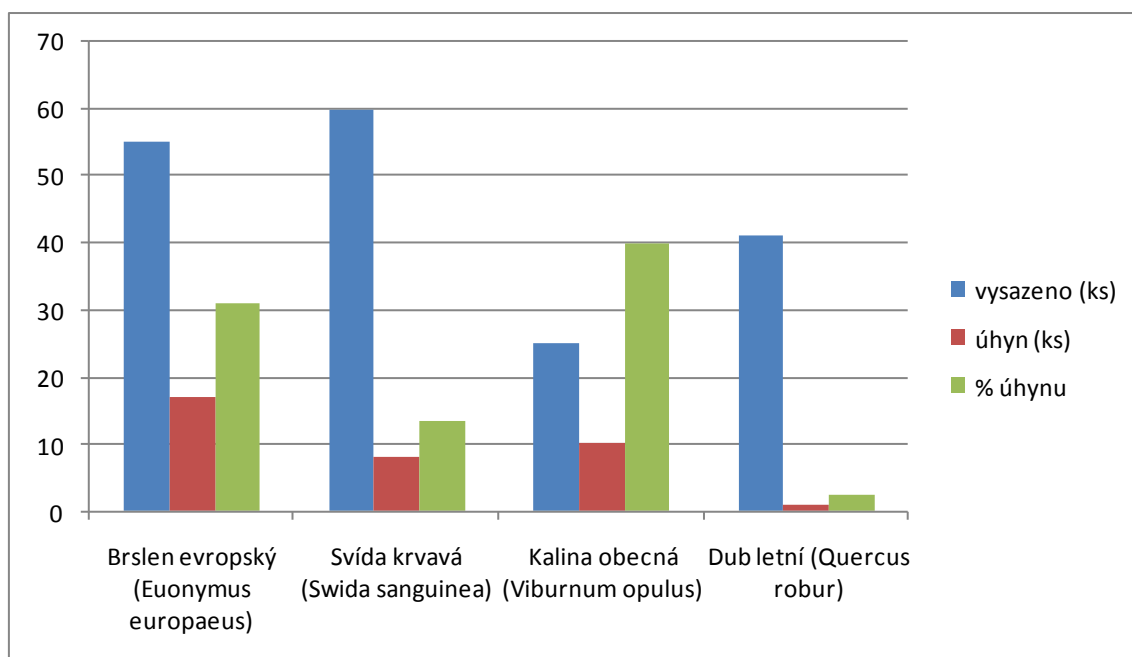
- Pokosení travního porostu a následné odstranění pokosené hmoty, mulčování
- Ošetřování vysazených dřevin soliterních
- Ošetřování vysazených dřevin ve skupinách

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

- Ochrana dřevin před okusem chemickým postřikem Morsuvin, Sanatex
- Znovuvázání dřevin ke kůlům
- Zalití rostlin vodou

V prvním roce po výsadbě došlo k částečnému úhynu 4 druhů dřevin. Z původně vysazených 55 ks brslenu evropského uhynulo 17 ks (30,9 %), svídy krvavé z počtu 60 ks vysazených muselo být nově vysazeno 8 ks (13,3 %), kalina obecná z 25 ks obnovena výsadba 10 ks (40 %) a dub letní z počtu 21 ks uhynul 1ks (2,4 %). Grafické znázornění vysazených a uhynulých dřevin je uvedeno v grafu č. 3. K úhynu svídy krvavé došlo následkem neprovedení ochrany proti okusu. Brslen evropský byl vysazen malými sazenicemi, které byly přerůstány kopřivami a následně došlo k úhynu. Uhynulé dřeviny byly vysázeny znovu dle návrhu v projektu a v následujících dvou letech probíhala péče dle SOD, již s úhynem 3 ks kaliny obecné a 4 ks svídy krvavé. Z celkového počtu 321 ks vysazených dřevin byla obnovena výsadba u 43 ks, tj. 13,4 % úhynu.

Graf č. 3: Porovnání vysazených a uhynulých dřevin (BC5 a IP27)

6.2. Katastrální území Želatovice

6.2.1. Průběh KPÚ

Komplexní pozemková úprava v k.ú. Želatovice byla zahájena dne 15.7.2003 na výměře 393 ha. Zpracovatelem KPÚ na základě veřejné soutěže byla vybrána firma Geocentrum spol. s r. o., zeměměřická a projekční kancelář, Olomouc. KPÚ proběhla v letech 2003 – 2006, řešeno bylo celkem 133 LV, počet vlastnických parcel před zahájením pozemkové úpravy činil 498 a po ukončení 412 parcel.

Úvodní jednání se konalo 3.11.2004 s volbou sboru zástupců. Soupisy nároků vlastníků pozemků byly vystaveny k nahlédnutí v době od 10.5. do 25.5.2005. Zpracovaný návrh byl vystaven k veřejnému nahlédnutí ve dnech 5.10. – 3.11.2005 a následně se dne 7.11.2005 konalo závěrečné ústní jednání. Rozhodnutím ze dne 12.12.2005 byl schválen návrh KPÚ a vytyčení nového uspořádání pozemků, na jehož základě mohlo být vydáno rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv a tím vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu a platnost digitální katastrální mapy ke dni 11.12.2006. Celkové náklady na zpracování návrhu KPÚ a vytyčení pozemků činili 2190 tis. Kč.

V rámci KPÚ byl zpracován a dne 18.4.2005 schválen plán společných zařízení, který obsahuje především návrh nové cestní sítě, protierozních a protipovodňových opatření spolu s návrhem prvků územního systému ekologické stability. Přílohou č. 2 je mapa plánu společných zařízení, v níž jsou vyznačeny jednotlivé prvky ÚSES a cestní síť. Návrh cestní sítě se snaží v maximálním rozsahu respektovat stávající dopravní poměry. Navrženo bylo 76 cest (včetně stávajících cest) o celkové délce 27,41 km se záborem 18,69 ha. V rámci PSZ jsou navrženy tři protierozní meze s příkopem PM1, PM2 a PM3 a jeden svodný průleh SP1, které jsou opatřením technického charakteru. Zájmové území leží v ochranném pásmu 1. a 2. stupně přírodního léčivého zdroje Moštěnské kyselky, který byl stanoven 21.4.1983. Je tedy nutné, aby realizace všech opatření zkvalitnila ochranu všech vodních zdrojů v území a při hospodaření nedocházelo k úniku látek, které by kvalitu vodních zdrojů ohrozily. Do plánu ÚSES je zahrnuto 31 prvků o celkové výměře 35,1 ha. V rámci PSZ jsou navržena 4 lokální biocentra s celkovou výměrou 21,04 ha. Jedná se o LBC 12/46 o výměře 3,10 ha, LBC 4/46 s výměrou 3 ha, LBC 5/46 výměra 4 ha a LBC 6/55 v lokalitě u rybníka s výměrou 10,94 ha. Dále je území dotčeno 2 nadregionálními biokoridory RBK 7/46 a RBK 23/46 a 4 biokoridory lokální úrovně, které zajišťují

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

propojení prvků ÚSES s okolními k. ú., LBK 6/46, LBK 3/46, LBK 17/46 a LBK 25/46 o celkové výměře 3,20 ha a délce 2,25 km. Jako interakční prvky byly označeny všechny stávající prvky krajinné zeleně a nově byly navrhovány v těch lokalitách, kde je žádoucí zvýšení ekologické stability krajiny. Celkem je zahrnuto do lokálního ÚSES 21 IP náležejících do normální hydrické řady a 1 IP zamokřené řady. Celková délka liniových IP je 10,41 km s výměrou 7,39 ha.

6.2.2. IP 75/46 d, e

Na základě výběrového řízení se autorem projektové dokumentace IP 75/46 d,e, prvku ÚSES v rámci KPÚ Želatovice, stala firma Agrisad, Ing. Jitka Štěpánková, Olomouc. Dne 20.7.2009 byla podepsána smlouva o dílo s dodavatelem realizace IP firmou Gresh Lipník s.r.o. s termínem dokončení 11/2009.

Celková účetní investiční hodnota realizace **IP 75/46 d,e** činí **194 418,- Kč** vč. DPH a financována byla z fondů Evropské unie – Programu rozvoje venkova.

Projektová dokumentace	13 000,00 Kč
Realizace IP75/46 d, e	181 418,00 Kč

Z finančních prostředků VPS, prostřednictvím Pozemkového úřadu Přerov, byla dle SOD č. 5/10-Žel.IP uhrazena částka **204 769,- Kč** vč. DPH za realizaci 3-leté následné péče o IP.

Z finančních prostředků Opatření I.1.4. Programu rozvoje venkova – 5. kolo byla financována realizace vedlejší polní cesty C 23 v k.ú. Želatovice, kolmo navazující na IP 75/46 d, e. Délka cesty činí 0,417 km, šířka 4 m, zpevněná asfaltovým povrchem, odvodnění cesty je realizováno podélnými trativody a nově vybudovanou zatrubněnou svodnicí v délce 115 m. Dále byla provedena rekonstrukce stávajícího mostku M8 přes Tučinský potok.

Období realizace opatření: 5/2009 – 11/2009

Zhotovitel opatření: SWIETELSKY stavební s.r.o., závod Brno

Celkové náklady na opatření (včetně projektové dokumentace): 5 884 000 Kč

Ukázka realizace vedlejší polní cesty C23 je součástí přílohy č. 4.

6.2.2.1. Původní stav IP 75/46 d, e

Pozemky, p.č. 811 a 825, určené pro výsadbu IP jsou ze západní strany obklopeny Tučinským potokem a z východní strany využíváné k zemědělské činnosti. Na pozemku se nachází travnatý a silný rákosový porost, jenž bude při realizaci vykloučen a chemicky odstraněn. V tabulce č. 8 je definován břehový porost toku, z něhož budou zvláště topoly a černé bezy vykáceny, jelikož zasahují do návrhu nové výsadby. Stávající ořešáky jsou zakomponovány do výsadby, zůstanou ponechány a bude proveden výchovný řez.

Tab. č. 8: Druhovú skladbu původního stavu IP 75/46 d, e

Název latinský	Název český	Zdravotní stav	Poznámka	Počet
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	prosychá	obrůstající pařez	1
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	dobrý	dvojkmen	1
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	silně proschlé torzo keře	obrůstající torzo pařezu	1
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	dobrý	rudernální náletová dřevina	1
<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	částečné odumírání	náletové dřeviny v toku potoka	1
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	dobrý	semenáč náletového původu	1
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	částečně prosychající keř	roste na hraně břehu potoka	11
<i>Populus x canadensis</i>	topol kanadský	prosychající koruna		3
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	dobrý	perspektivní původní dřevina do nové výsadby	2
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	dobrý	rudernální náletový keř	5
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	dobrý	perspektivní původní dřevina do nové výsadby	2

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

<i>Populus x canadensis</i>	topol kanadský	prosychající koruna	rozdvojený 70 cm nad zemí	1
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	dobrý	ruderální náletový keř v místě nové výsadby	6
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	dobrý	ruderální náletový keř v potoce	3

6.2.2.2. Realizace IP 75/46 d, e

Na pozemku se nacházel travnatý a silný rákosový porost, jenž byl při realizaci vykloučen a chemicky odstraněn aplikací totálního herbicidu Roundup. Dle mého názoru, ani vícenásobným pokosem stávajícího rákosu by nebylo možné bez použití herbicidu rákos vymítit. Pokud by totální likvidace rákosu nebyla provedena, je velký předpoklad, že po roce bude rákos silně konkurovat novým výsadbám a v místě jeho výskytu dojde postupně k uhynutí nových výsadeb.

Na herbicidem ošetřené ploše byl založen nový luční travní porost. Výsadba byla přizpůsobena charakteru okolní krajiny, kdy se jako esteticky vhodnější jevila výsadba v nepravidelných skupinách. Při výsadbě bylo zohledněno rozmístění stávajících dřevin. Hnízdová výsadba keřů je kompaktní skupina keřů, která je kompaktně ošetřovaná, lépe odolá konkurenci bylinných vegetačních porostů, a také okusu zvěří, která nepoškodí celou plochu hnízdové výsadby požerem. Z praxe vyplývá, že požerem nebo plevelem bývají poškozeny keře po obvodu hnízda, ale uvnitř skupiny keřů jsou sazenice poškozeny minimálně, lépe se vyvíjí a mohou zajistit generativní potomstvo, nebo svým růstem přerůst i zvěří opětovně spásané okrajové výsadby keřů, a tak jim zajistit částečnou ochranu. Stromy vysazené ke kůlům jsou individuálně chráněny proti okusu zvěří chráničkou kmene a před zimou natřeny repelentem Morsuvin. U stávajících ořešáků byl proveden výchovný řez.

Harmonogram prací při realizaci IP 75/46 d, e v roce 2009:

- 12.8.2009 pozemky p.č. 811 a 825 předány k realizaci
- 13.-14.8.2009 1. pokos na lokalitě
- 28.8.2009 odstranění suchého rákosového porostu
- 14.9.2009 celoplošná likvidace rákosu herbicidním postřikem

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

- 7.10.2009 druhý postřik rákosu herbicidním postřikem
- 13.-14.10.2009 výsadba dřevin, mulčování a zálivka vysazeného materiálu
- 15.10.2009 osazení kůlů, chrániče proti okusu, úvazky, mulčování výchovný řez u ořešáků královských
- 27.10.2009 nátěr proti okusu Morsuvinem
- 2.-5.11.2009 druhý pokos a osetí travním semenem

Celkem bylo vysazeno 72 stromů a 232 keřů včetně stávajících. Druhovou skladbu výsadby IP 75/46 d, e uvádím v tabulce č. 9.

Tab. č. 9: Druhovú skladba výsadby IP 75/46 d, e

Název latinský	Název český	Počet (ks)	Velikost (cm)
Stromy:		72	
<i>Acer campestre</i>	javor babyka	17	80-120
<i>Acer platanoides</i>	javor mlč	9	100-120
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	8	225
<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	4	130
<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	8	110
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	5	200-250
<i>Juglans regia</i>	orešák královský	4 (stávající)	
<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná	8	140-160
<i>Quercus robur</i>	dub letní	4	225
<i>Tilia platyphylla</i>	lípa velkolistá	5	225
Keře:		232	
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	30	50
<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný	20	50

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

<i>Euonymus europaeus</i>	brslen evropský	36	42
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	30	70
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	20	70
<i>Rhamnus frangula</i>	krušina olšová	20	70
<i>Rosa canina</i>	růže šípková	30	40
<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	16	70
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	6 (stávající)	
<i>Viburnum opulus</i>	kalina obecná	24	30

6.2.2.3. Následná péče IP 75/46 d, e

Od roku 2010 na základě veřejné zakázky a uzavřené smlouvy o dílo č. 5/10-Žel.IP zajišťuje firma Gresh Lipník s.r.o. následnou 3-letou péči. IP byl realizován v r. 2009 z prostředků EU – Program rozvoje venkova. Následná péče zahrnuje chemické odplevelení granulátem pod výsadby dřevin s aplikací herbicidu pod mulč, aby nedocházelo k zarůstání a dušení mladých sazenic plevely. Dále je součástí péče sečení plochy IP, aby se zabránilo poškození výsadby rychle rostoucími plevelnými rostlinami, zejména kopřivy dvoudomé (*Urtica dioica*), svlačce rolního (*Convolvulus arvensis*) a rákosu obecného (*Phragmites australis*). Původně byly navrhovány 2 seče ročně, avšak údržba v prvním roce po výsadbě ukázala, že tento počet je nedostačující k zabezpečení stavu porostu, který nesmí ohrožovat vysazenou zeleň. Z tohoto důvodu množství sečí bylo nezbytné zvýšit v roce 2010 na 3 seče ročně, v roce 2011 na 3 seče a v roce 2012, na základě klimatických podmínek, bylo třeba provést 4 seče.

Jonáš a kol. (1990) uvádí, že z ekologických hledisek mají tyto porosty ve srovnání s dalšími biotopy v zemědělské krajině vysokou hodnotu. V monokulturní krajině jsou významným sídlištěm populací živočichů, kteří zde nalézají biocenózy potřebné pro svou přirozenou reprodukci, čímž významně přispívají k ekologické rovnováze zemědělské krajiny, jejíž biologickou hodnotu zvyšují.

Obrázek 3 - IP 75/46 d, e (foto: R. Brundová, 18.10.2012)

Během prvního roku následné péče došlo k částečnému úhynu výsadby hlohu jednosemenného z 20 ks uhynuly 4 ks (20%), ptačího zobu obecného ze 30 ks uhynulo 5 ks (16,6 %), 2 ks svídy krvavé z počtu 30 ks vysazených (6,6%) a 1 ks javoru babyky ze 17 ks (5,8%). Uhynulé dřeviny byly opětovně vysazeny. Z celkového počtu 232 ks vysazených keřů muselo být nově vysazených 11 ks, tj. 4,7 %, z celkem vysazených 72 ks stromů uhynul 1 ks, tj. 1,3 %.

6.3. Katastrální území Grymov

6.3.1. Průběh KPÚ

Komplexní pozemková úprava v k.ú. Grymov byla zahájena dne 14.10.2002 na výměře 82 ha. Zpracována byla firmou Oris spol. s r. o., Olomouc a proběhla v letech 2002 – 2004. Řešeno bylo celkem 43 LV, počet vlastnických parcel před zahájením pozemkové úpravy činil 159 a po ukončení 91 parcel.

Úvodní jednání se konalo 21.8.2003 s volbou sboru zástupců. Soupisy nároků vlastníků pozemků byly zaslány vlastníkům 11.8.2003. Zpracovaný návrh byl vystaven k veřejnému nahlédnutí ve dnech 17.3. – 15.4.2004 a následně se konalo závěrečné ústní

jednání. Rozhodnutím ze dne 22.4.2004 byl schválen návrh KPÚ a vytyčení nového uspořádání pozemků, na jehož základě mohlo být vydáno rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv a tím vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu a platnost digitální katastrální mapy ke dni 13.12.2004. Celkové náklady na zpracování návrhu KPÚ a vytyčení pozemků činili 1216 tis. Kč.

V rámci KPÚ byl zpracován a dne 29.9.2003 schválen plán společných zařízení. Jeho součástí je návrh na vybudování cestní sítě pro zpřístupnění pozemků, protierozních a protipovodňových opatření, zejména znovuoobnovení protipovodňové hráze. Dále byla navržena opatření k ochraně a tvorbě ŽP (IP a doplnění biocentra). Přílohou č. 3 je mapa plánu společných zařízení, v níž jsou vyznačeny jednotlivé prvky ÚSES a cestní síť.

Vzhledem k tomu, že se jedná o malé k.ú. byly navrženy 4 hlavní polní cesty s označením C 1 – C 4 v celkové délce 3,84 km a jedna travnatá polní cesta vedlejší C 10 o délce 0,767 km. Dále u biocentra lokálního významu BC 3 je navrženo zalesnění (8,3 ha) na náplavě po povodni z roku 1997. V řešeném území jsou dle ÚSES navrženy tři IP, a to především jako doprovodná zeleň polních cest. Prvky jsou označeny v ÚSES jako IP 36, 40 a 41, z nichž IP 36 a 40 v rámci výstavby přilehlých polních cest byly realizovány.

6.3.2. Polní cesty C 2 s IP 36, C 3 s IP 40 a C 4

Předmětem realizace byla stavba polní cesty C 2 na parcele KN č. 360 s IP 36 na parcele KN č. 361, polní cesty C 3 na parcele KN č. 313 s IP 40 na parcele KN č. 314 a č. 341 a polní cesty C 4 na parcele KN č. 342 v k.ú. Grymov vycházející z návrhu KPÚ. Jednání se zástupci obce o záměru realizace polních cest s IP proběhlo dne 28.3.2007. Projektová dokumentace byla zpracována firmou TERRA – pozemkové úpravy, s.r.o. Šumperk a následně bylo dne 19.7.2007 vydáno stavební povolení. Zhotovitelem stavby byla vybrána firma SWIETELSKÝ stavební s.r.o. odštěpný závod Dopravní stavby MORAVA, provozovna Olomouc, s níž byla dne 9.1.2008 sepsána SOD č. 1/08-PC Grymov.

Z finančních prostředků VPS, prostřednictvím Pozemkového úřadu Přerov, byla uhrazena částka **102 525,- Kč** vč. DPH za realizaci 3-leté následné péče o IP 35 a částka **102 191,- Kč** vč. DPH za realizaci 3-leté následné péče o IP 40.

Polní cesta C 2 s IP 36

Polní cesta vychází z křižovatky se silnicí III/43413, odtud vede v trase původní panelové cesty severozápadním směrem do staničení 0,090 km, kde se stáčí na západ a v trase vyjeté polní cesty vede do svého konce, kde se napojuje na stávající účelovou komunikaci vedoucí na levém břehu řeky Bečvy. Komunikace má označení jednopruhové hlavní polní cesty s výhybnami. Minimální šířka vozovky je 3,00 m + krajnice 2x0,50 m s nejvyšší povolenou rychlostí 30 km/hod. Výhybny šířky 2,00 m, délky 20,00 m s náběhy délky 6,00 m jsou umístěny ve staničení 0,429 km a 0,735 km.

Vlastní výstavbě polní cesty předcházela příprava staveniště, která v daném případě spočívala ve vyčlenění manipulačního pásu pro stavbu komunikace a IP. Zemní práce se zahájily sejmutím humózní zeminy a odtěžením podorničí, dále byl demontován stávající úsek polní cesty ze silničních panelů v délce 130 m. Dále následovalo hloubení rýhy pro trativod, úprava a hutnění pláň, na níž byl průběžně navážen materiál jednotlivých konstrukčních vrstev vozovky.

Vlastní konstrukce vozovky je tvořena třemi základními vrstvami:

1. Podsypná vrstva ze štěrkodrti tl. 150 mm přerušuje vztlínání podzemní vody do konstrukčních vrstev komunikace, umožňuje účinné odvodnění vlastní konstrukce vozovky a odděluje konstrukční vrstvy od plastického podloží. Pro zajištění zvýšení únosnosti pláň min. ve výši 30 MPa byla na pláň položena geomříž ARMATEX G.
2. Podkladní vrstva z vibrovaného štěrku zrna 8/16 a 32/63 mm tl. 250 byla uložena v celé trase cesty.
3. OK II, obalované kamenivo tř. II z drceného štěrku ve vrstvě 40 mm odděluje podkladní vrstvy od krytu vozovky. Na kryt vozovky byl použit ABS II. o tloušťce 40 mm.

V začátku a konci polní cesty byla umístěna značka B20a (nejvyšší povolená rychlost) 30 km/hod., na 0,120 km značka B20b (konec omezené rychlosti). Před nájezdem na silnici III/ 43413 je osazena dopravní značka P6 stůj dej přednost v jízdě a ve sjezdu na polní cestu ze státní silnice značka B1 (zákaz vjezdu všech vozidel) s dodatkovou tabulkou (mimo vozidla zemědělské techniky).

Interakční prvek IP 36, o délce 0,949 km a výměře 0,4648 ha, vede nalevo podél cesty C2 v úseku staničení 0,115 – 1,060. Interakční prvek, druhová skladba je uvedena v tab. č. 10, podél cesty C2 tvoří alej střídavě vysázených dřevin ve sponu 7 m ve složení

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

dub letní (*Quercus robur*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), habr obecný (*Carpinus betulus*) a jilm habrolistý (*Ulmus carpinifolia*). Alej je doplněna podrostem keřů (v každé druhé mezeře 6 ks) v druhovém složení trnka obecná (*Prunus spinosa*), střemcha obecná (*Prunus padus*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*).

Tab. č. 10: Druhová skladba výsadby IP 36

Název latinský	Název český	Počet (ks)	Velikost (cm)
Stromy:		134	
<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	20	150-175
<i>Quercus robur</i>	dub letní	19	150-175
<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	76	200-250
<i>Ulmus carpinifolia</i>	jilm habrolistý	19	200-250
Keře:		402	
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	96	40-60
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	108	40-60
<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná	90	80-100
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	108	40-60

Polní cesta C 3 s IP 40

Polní cesta vychází z křižovatky se silnicí III/43413 a odtud vede západním směrem do svého konce, kde se napojuje na stávající účelovou komunikaci vedoucí na levém břehu řeky Bečvy. Vlastní výstavba a konstrukce vozovky je totožná s polní cestou C 2.

Interakční prvek IP 40, o délce 0,937 km a výměře 0,4651 ha, je vysazen napravo podél cesty C3 v úseku staničení 0,010 – 0,7960 km a dále na parcele č. 341 mezi křižovatkou polní cesty C3 se silnicí III/43413 a koncem polní cesty C4. IP podél cesty C3

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

tvoří jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), dub letní (*Quercus robur*) a jilm habrolistý (*Ulmus carpinifolia*), které jsou vysázené ve sponu 7 m. Alej je doplněna podrostem keřů v druhovém složení trnka obecná (*Prunus spinosa*), střemcha obecná (*Prunus padus*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*) a svída krvavá (*Cornus sanguinea*). IP na parcele č. 341 tvoří alej třešně ptačí (*Prunus avium*) ve sponu 7 m. Alej je doplněna keři trnky obecné (*Prunus spinosa*), dále řešetlák počistivý (*Rhamnus catharticus*), ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*) a svída krvavá (*Cornus sanguinea*). V tabulce č. 11 jsou vypsány jednotlivé vysazované dřeviny, jejich velikost a počet.

Tab. č. 11: Druhá skladba výsadby IP 40

Název latinský	Název český	Počet (ks)	Velikost (cm)
Stromy:		132	
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	62	200-250
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí	25	200-250
<i>Quercus robur</i>	dub letní	15	150-175
<i>Ulmus carpinifolia</i>	jilm habrolistý	30	200-250
Keře:		403	
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	103	40-60
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	102	40-60
<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná	78	80-100
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	102	40-60
<i>Rhamnus catharticus</i>	řešetlák počistivý	18	30-40

Polní cesta C 4

Polní cesta C4 je ve svém začátku v km 0,000 napojena na silnici III/43413 a ve svém konci na stávající nezpevněnou polní cestu v jihovýchodní části katastru. Jedná se o jednopruhovou hlavní polní cestu s výhybnami. Minimální šířka vozovky je 3,00 m +

krajnice 2x0,50 m, nejvyšší povolená rychlost 30 km/hod. Vlastní výstavba a konstrukce vozovky je totožná s polními cestami C 2 a C3.

Na začátku a konci polní cesty je umístěna značka B20a (nejvyšší povolená rychlost) 30 km/hod. Před nájezdem na silnici III/ 43413 je osazena dopravní značka P6 (stůj dej přednost v jízdě) a ve sjezdu na polní cestu ze státní silnice značka B1 (zákaz vjezdu všech vozidel) s dodatkovou tabulkou (mimo vozidla zemědělské techniky). Pro zajištění rozhledu v křižovatce se silnicí III/43413 je osazeno zrcadlo v protilehlém oblouku.

6.3.3. Následná péče IP 36 a IP 40

Následná péče byla realizována firmou Profigreen s.r.o. Přerov v letech 2009 – 2011. Předmětem péče bylo ošetření vysazených dřevin, pokosení lučního trávníku s následným odvozem a posléze zrušení ochrany proti okusu chráničem z pletiva. Během následující péče byly zjištěny nedostatky v zaplevelení výsadby, poničené chráničky a kotvení některých stromů, které byly vždy po kontrole neprodleně odstraněny. Dále bylo zjištěno, že vysazené dřeviny byly ve zvýšené míře poškozeny zvěří. Projektová dokumentace a tím i předmět smlouvy ohledně této výsadby neobsahoval ochranu dřevin před okusem, respektive obsahoval pouze ochranu stromů chráničkou z pletiva a nikoli ochranu keřů nátěrem. Aby výsadba byla funkční, musel se řešit aktuální stav, kdy vysoké procento chrániček a většina keřů byla poškozena zvěří. Po dohodě s obcí a firmou Profigreen byla situace ke spokojenosti všech vyřešena. Část nákladů na odstranění těchto závad bylo financováno obcí a část pozemkovým úřadem. Z výše uvedeného vyplývá, že je v přípravě dalších smluv o následné péči, nezbytná důkladná příprava a konzultace podmínek péče s odborníkem, aby bylo možné takovýmto nedopatřením předejít.

Vzhledem k výše uvedenému (nebyl po výsadbě proveden nátěr na ochranu proti okusu) uhynula větší část vysazených keřů a 11 ks stromů, u nichž byla poničena chránička. Dále v tab. č. 12 uvádím u dřevin, které uhynuly počty vysazených ks, počty uhynulých kusů a procentuální úhyn.

Z celkového počtu 1071 ks vysazených dřevin uhynulo 243 ks, tj. 22,7 %.

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Tab. č. 12: Úhyn výsadby IP 36 a IP40

Název latinský	Název český	Počet vysazených (ks)	Počet uhynulých (ks)	% úhynu
Stromy:				
<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	20	3	15
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí	25	2	8
<i>Quercus robur</i>	dub letní	34	2	5,8
<i>Ulmus carpinifolia</i>	jilm habrolistý	49	4	8,2
Keře:				
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	199	53	26,6
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	210	72	34,3
<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná	168	65	38,7
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	210	41	19,5
<i>Rhamnus catharticus</i>	řešetlák počistivý	18	1	5,5

Následná péče IP 36 a IP 40 byla ukončena ke dni 30.11.2011. Dne 20.12.2011 byly tyto prvky ÚSES předány do majetku a správy Obci Grymov.

Obrázek 4 - Polní cesta C3 s IP 40 (foto: R. Brundová, 31.10.2008)

7. HODNOCENÍ

BC 5, IP 27 a tůň v k.ú. Lučice na Moravě

U výsadby probíhala, avšak až druhým rokem následné péče, poměrně důkladná ochrana před okusy zvěří a tím byl zatím zajištěn prostor pro rozvoj kvalitních a odolných porostů. Ihned po výsadbě a v prvním roce následné péče byla ochrana před okusem a pokos travnatého porostu podceněn. Následkem toho došlo k úhynu 30,9 % vysazených brslenů evropských a 40 % kusů kaliny obecné.

Stromy byly vysazovány ve větším sponu 2,5 x 2,5 m, jelikož zkušenosti odborníků vypovídají o faktu, že většina výsadeb není v následujících letech podle potřeby probírána a dřeviny v přehoustlých porostech jsou nevratně tvarově deformovány. Tento soubor opatření poskytuje životní prostor mnoha živočichům a rostlinám. Vybudováním tůní byly vytvořeny podmínky pro maximální druhovou diverzitu vodního a mokřadního ekosystému a zlepšení vodohospodářské bilance v území. Celek bude tvořit velmi stabilní území, jelikož kombinace BC a IP s vodní plochou se řadí mezi ekologicky nejstabilnější území.

Toto realizované opatření má vedle estetického a revitalizačního efektu velmi pozitivní vliv pro zlepšení životního prostředí, ochranu ovzduší a zvýšení biodiverzity v zájmovém území.

Dle mého názoru se jedná o velmi zdařilou realizaci ekologicko-krajinářského prvku v zemědělské krajině. V širokém okolí se obdobná lokalita nenachází. Tato část k.ú. Lučice na Moravě má terénní členění přírodního charakteru, které bylo vhodné pro tento záměr.

IP 75/46 d, e v k.ú. Želatovice

Lokalita představuje úzkou nivu Tučinského potoka, ležící ve volné krajině, obklopena intenzivně využívanými zemědělskými pozemky. Realizovaná výsadba umožnila vytvořit doposud neexistující součást ÚSES dle platného územního plánu obce a KPÚ tím, že výsadba je skladebně složena z přirozených dřevin břehového a doprovodného porostu vodoteče. Navržená a zrealizovaná výsadba cílových dlouhověkých stromů se v budoucnu stane vegetační kostrou IP.

Vegetační úpravy jsou řešeny tak, že vznikla pestrá skladba společenstev tvořených skupinami stromů a keřů, které vytvořily liniové společenstvo s funkcí IP, zvýšily podíl přirozeně rostoucí zeleně, umožnily refugium pro zvěř a další organismy, a tím zvýšily ekologickou stabilitu území. Tomuto realizovanému opatření nelze upřít estetickou funkci, oživení intenzivně zemědělsky využívané krajiny a ochranu toku před erozními smyvy z přiléhajících pozemků.

C2 s IP 36, C3 s IP40 v k.ú. Grymov

V prvním roce výsadby byla poměrně vysoká ztráta sazenic, kterou způsobila především špatná péče. Vzhledem k tomu, že po výsadbě nebyl proveden nátěr proti okusu, uhynulo v prvním roce z celkového počtu 805 kusů vysazených keřů 232 ks (28,8 %). U uhynulých keřů i stromů byla zjednána náprava novou výsadbou a v následujících dvou letech péče došlo k celkovému úhynu 19 ks keřů (5 ks svídy krvavé, 7 ks ptačího zobu obecného a 7 ks střemchy obecné), které byly obnoveny novou výsadbou. Přes veškeré počáteční problémy došlo k zapojení porostu, který slouží také k trvalému rozčlenění krajiny.

Stavby přispěly k zajištění dopravní přístupnosti severozápadní části k.ú. po zpevněné účelové komunikaci, které jsou využívány nejen ke zpřístupnění zemědělských pozemků, ale také pro volnočasové aktivity (kolečkové brusle, kolo, procházky,...). Interakční prvky podpořily výskyt zeleně v území, v němž zastoupení krajinné zeleně bylo téměř nulové, oživily monotónnost intenzivního zemědělského využití krajiny a přispěly ke zvýšení ekologické a estetické hodnoty území.

Aby se dosáhlo optimální účinnosti prvků ÚSES (tj. zvýšení ekologické stability, průchodnost a estetičnost zemědělské krajiny), je nezbytná realizace všech navržených opatření dle PSZ, což s ohledem na zdroje finančních prostředků není jednoduché.

Realizace prvků PSZ – Pozemkový úřad Přerov

V tabulce č. 13 je uveden výčet realizací prvků ÚSES po ukončených pozemkových úpravách, kde byla již ukončena následná péče. Vzhledem k faktu, že okres Přerov patří, z celorepublikového hlediska, mezi nejvíce zasažené oblasti nedokončeným scelovacím a přidělovým řízením, které na žádost katastrálního úřadu bylo nutné dokončit, se s realizacemi začalo později ve srovnání s ostatními pozemkovými úřady. Podíl

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

pozemkových úprav v přidělových oblastech (byly zde vyhotoveny grafické plány v měřítku 1:5000, ale pozemky nebyly nikdy vytyčeny, stabilizovány a zaměřeny) je nedocenitelný při obnově katastrálního operátu.

Tab. č. 13 : Realizace ÚSES – Pozemkový úřad Přerov

Název k.ú.	Realizované opatření	Plocha (m ²) Délka (m)	Rok realizace	Investor	Cena (tis.Kč)
Bělotín	IP 32 podél cesty C2	991 m	1998-1999	PÚ Přerov	334
Brodek u Př.	IP 48/34	2044 m ²	2006	Obec-dotace MŽP	87
Brodek u Př.	IP 52/34 IP 55/34	3476 m ² 2816 m ²	2007	Obec	114
Brodek u Př.	IP 61/34	210x2,5 m	2009	Obec	14
Brodek u Př.	IP 72/34	300x5 m	2009	Obec	53
Brodek u Př.	IP 60/34	1273x5 m	2009	PÚ Přerov	524
Brodek u Př.	BK 21/34	9837 m ²	2010	Obec-dotace MŽP	1540
Grymov	IP 36	4648 m ²	2008	PÚ Přerov	273
Grymov	IP 40	4651 m ²	2008	PÚ Přerov	272
Lučice n. M.	Výsadba podél cesty HP 17	766 m	1998-1999	PÚ Přerov	234

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření
po ukončených pozemkových úpravách

Lučice n. M.	BC 5, IP 27, 3 tůň	30200 m ² 28884 m ²	2010	PÚ Přerov	1292
Tučín	LBC 10/46 d LBK 15/46	9207 m ² 2555 m ²	2009	Obec	654
Želatovice	LBK 25/46	430x15 m	2007	Obec-dotace MŽP	162
Želatovice	IP 75/46 d, e	2484 m ²	2009	PÚ Přerov – EU PRV	181

Dokončené a realizované pozemkové úpravy zajišťují přístupnost pozemků a zároveň zlepšení životního prostředí, ochranu ZPF a zvýšení ekologické stability krajiny. Vybudovaná společná zařízení slouží jak zemědělcům, tak obcím a jejich obyvatelům a obnovuje se český venkov a jeho krajinný ráz. Pozemkovým úřadem Přerov bylo v 11 katastrálních územích zrealizováno 18 investičních akcí v celkové částce 61,106 mil. Kč. Dále je rozpracováno 22 komplexních pozemkových úprav a 1 jednoduchá pozemková úprava. V tabulce č. 14 uvádím seznam rozpracovaných realizací v kompetenci Pozemkového úřadu Přerov. Z tohoto výčtu je zřejmé, že realizace opatření je závislá na úspěšně dokončených KPÚ. V příloze č. 4 v rámci fotodokumentace prezentuji některá realizovaná společná zařízení, která jsou funkčně plně zapojena.

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Tab. č. 14 : Seznam rozpracovaných realizací – Pozemkový úřad Přerov

Název real. projektu	Popis opatření
Polní cesty CH2,CH3 a CV1 k.ú.Býškovice	3 polní cesty o celk.délce 2,18km, CH2,3 – asfaltové, CV1 - štěrková
Realizace opatření KPÚ k.ú.Tučín - sk.II	cesta C5 délky 1,4km. asphalt., s výsadbou IP, protierozní mez PM3 délky 0,408 km s výsadbou IP, zatr.cesta C136-0,402 km ochranné zatravnění, svodné průlehy SP1 SP2-délky 0,469km, trav.cesta C137, délky 0,420km , doprovodná zeleň
Polní cesta C1 a IP 4,5 k.ú.Rakov	asfalt. Cesta délky 1,471 km s doprovodnou zelení
Projekt.dok.- skup.opatření II - k.ú.Želatovice	15 stavebních objektů, 3 hl.PC-1,39km, 5 ost.PC-2km, protierozní mez 1,32km, doprovodná zeleň, LBC -4ha
Projekt. dok. KPÚ Stráž nad Ludinou	cesta CH3 - asfaltový povrch, délka 770m
Real. ÚSES BC9, BK 15 a IP8 k.ú.Radkova Lhota	Výsadba místního ÚSES v rozsahu cca 5,2 ha.
Polní cesta P1 s IP7,19, 20,21 a OZ1 k.ú.Padesát Lánů	Rekonstrukce, zpevnění a odvodnění polní cesty v délce 2,05 km s dosadbou zeleně.
Polní cesta Pv 22 k.ú.Žákovice	Zpevnění vedlejší polní cesty v délce 0,74 km, odvodnění příkopem
Proj.dok. - realizace opatření k.ú.Rakov	Polní cesty včetně IP a vodohospodářská opatření (revitalizace meliorace, suchá nádrž)
Proj.dok. - relizace KPÚ k.ú.Středolesí/Boškov	Výstavba hlavní polní cesty 1,37 km včetně větrolamu, navazující cesta v Boškově - 1,80 km
Retenční nádrž RN-1 k.ú.Tučín	retenční nádrž RN1 s plochou zátopy 0,672 ha,
Polní cesta k.ú.Tučín	polní cesta C132- dl. 148,41m, C148-dl. 254,67m

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření
po ukončených pozemkových úpravách

Polní cesty a IP k.ú.Lhotka u Přerova	Polní cesta Pv13-dl. 280m, Pv12-dl. 313,85m, Pd4-dl. 395,42m, ochranný zemní val dl. 151m, odvodnění polních cest-dl. 264m + 8šachet, sadové úpravy na ploše 1,405ha
Polní cesta C2 k.ú.Hrabůvka u Hranic	Polní cesta C2 - dl. 474m
Proj.dok. C10 a most přes Hlavnici k.ú.Stříbrnice n. H.	polní cesta C10-dl. 335m, most přes v.t. Hlavnici dl. 14m, biokoridor BK X-4
Proj.dok. opatření PPO k.ú.Bělotín	biocentra-BC3, BC4 a BC5, biokoridory BK3 a BK4, interakční prvky IP27, 28, 39, 40, 41, 43, 44, 48, 49, 50, 51, 52, 63 a 64, polní cesty CS4, CS19, CS20, CS23, CN41, CN42, CN44, CN45, CN48 a CN50
Projekty PPO k.ú.Milenov	Polní cesty C105 dl. 545 m, C14 dl.688 m, C107 dl.198 m, C108 dl. 259m, C136 dl. 250m, C137a dl. 90m PPO-svodní průlehy SP1a,b-výměra 3,775ha, interakční prvky IP11-1,775ha, IP17-2,034ha, IPa-21,571ha, IP8b,c-2,195ha, IP20-6,544ha, IP30
Proj.dok.opaření JPÚ Jezernice	svodný průleh SP1 -380m s cestou C102 - 360m LBC 4a-0,558 ha, cesta C1-2,09km

Z následující tabulky č. 15 je zřejmé, že v rámci ČR se objemy finančních prostředků využívaných na realizaci společných zařízení v posledních letech rapidně zvýšily. V rámci celé ČR byly pomocí pozemkových úprav realizovány prvky ÚSES na více jak 1100 ha.

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření
po ukončených pozemkových úpravách

Tab. č. 15: Objemy finančních prostředků na realizaci společných zařízení v ČR (v mil. Kč)

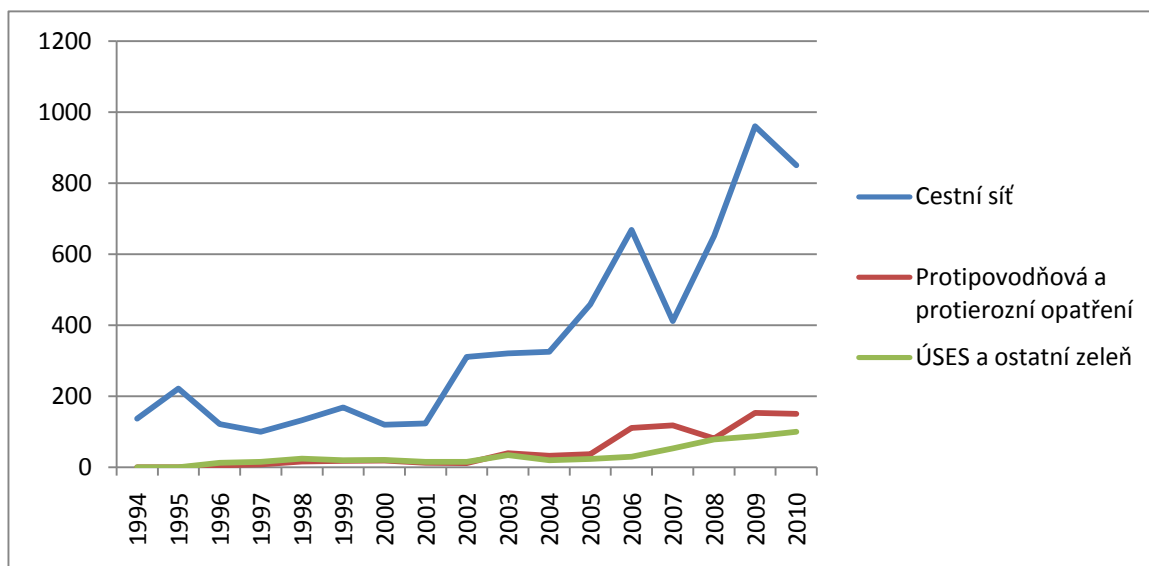
Rok	Cestní síť	Protipovodňová a protierozní opatření	ÚSES a ostatní zeleň	Celkem
1994	137	0	0	137
1995	222	0	0	222
1996	122	5	13	140
1997	100	8	15	123
1998	132	16	24	172
1999	168	18	20	206
2000	120	19	21	160
2001	123	13	15	152
2002	311	12	15	338
2003	321	40	34	395
2004	325	32	20	378
2005	458	37	23	518
2006	668	111	30	808
2007	412	118	53	584
2008	651	81	78	810
2009	960	153	87	1200
2010	850	150	100	1100

Zdroj: www.eagri.cz

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Jak z níže uvedeného grafu č. 4 vyplývá, nejvíce finančních prostředků je věnovaných na výstavbu cestní sítě. Je nezbytné však podotknout, že od roku 2006 začínal vzrůstat objem využívaných prostředků na realizaci ÚSES a výsadby ostatní zeleně.

Graf č. 4: Objemy finančních prostředků na realizaci společných zařízení v ČR (v mil. Kč)

8. ZÁVĚR

Pozemkové úpravy se provádí ve veřejném zájmu (§ 2 zák. č. 139/2002 Sb.) a územní systémy ekologické stability jsou předmětem státní ochrany přírody a krajiny (§ 2 zák. č. 114/1992 Sb.). Obě tyto instituce přeměny krajiny mají stejný základní princip a tím je prostorová a funkční optimalizace pozemků s cílem vytvořit podmínky pro zvýšení stability krajiny a zlepšení životního prostředí. Podobné mají i zpracování dokumentací, kdy jednotlivé stupně se dělí na průzkum a rozbor, plán a projekt. Výjimečnost pozemkové úpravy však skýtá v tom, že žádný jiný právní nástroj, mimo soud, nemá možnost měnit polohu a využití pozemků.

Jednou z podmínek k možné realizaci prvků ÚSES je vyřešení majetkoprávních vztahů k pozemkům. Zde se nabízí varianta komplexních pozemkových úprav, při kterých se pro jednotlivé prvky vymezí reálné parcely a celé území dotčené KPÚ ve spolupráci s územním plánem je možné řešit jako ucelený komplex.

Celkově lze konstatovat, že k umisťování ekologických prvků v krajině není mezi velkými vlastníky a uživateli potřebná vůle, a to zejména pro nejasnost povinností při údržbě těchto prvků a z obavy před zaplevelováním zemědělských pozemků z těchto ploch. Zde stojí před institucemi ochrany přírody velký úkol. Jednak vyjasnit další existenci, funkční tvary a údržbu ekologických prvků v krajině vzhledem k hospodářským pozemkům, jednak naučit se využívat existujících nástrojů k prosazení oprávněných zájmů ochrany přírody a krajiny tak, aby zavádění ekologických prvků do krajiny bylo skutečným přínosem jak pro krajinu, tak i pro její obyvatele.

Většina velkoplošných zemědělců se svým postojem k umisťování krajinných prvků ztotožňuje se závěry Fladeho (2003), kdy si zemědělci oproti nezemědělcům vytvářejí jiná měřítka a hodnocení přírodních procesů, což souvisí s jejich vztahem k přírodě, který je v první řadě orientován pracovně a produkčně, nikoliv volnočasově. Krajinné prvky proto vnímají téměř výhradně ve spojení s vlastní zemědělskou produkcí, jejich estetické a ekologické hodnoty oceňují pouze zřídka. Potvrzují se tak hypotézy vztahu ke krajinným prvkům, resp. krajině u zemědělců závislých na produkci, jejich ocenění upravené a především obdělávané krajiny bez plevele.

Cílem této diplomové práce bylo zdokumentování původního a zrealizovaného stavu prvků ÚSES a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách.

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Pro popis a hodnocení jsem si vybrala katastrální území Lučice na Moravě, Želatovice a k.ú. Grymov. V těchto katastrálních územích se jednalo o společná zařízení budovaná na základě schválených návrhů pozemkových úprav.

V k.ú. Lučice na Moravě bylo vysazeno realizací BC5 a IP27 321 ks dřevin, k.ú. Želatovice je obohaceno výsadbou o 304 ks dřevin a katastrální území Grymov, ve kterém zeleň v krajině nebyla téměř žádná, má nyní o 1071 ks dřevin více.

U všech výše uvedených výsadeb byl problém s péčí ihned po výsadbě a částečně i první rok následné péče. Tyto nedostatky byly vždy v rámci SOD odstraněny.

Vybudováním tří tůň ve zcela přirozeném provedení, v k.ú. Lučice na Moravě, byl vytvořen ekotop obojživelníků a vlhkomilným druhům bylin. Jedná se o velmi zdařilou realizaci ekologicko-krajinářského prvku v zemědělské krajině. V širokém okolí se obdobná lokalita nenachází. Tato část k.ú. Lučice na Moravě má terénní členění přírodního charakteru, které bylo vhodné pro tento záměr.

Realizace polních cest C2, C3 a C4 v k.ú. Grymov respektovala potřeby v dotčeném území a zahrnovala požadavky moderního způsobu života obyvatel i moderního stylu obdělávání pozemků. Nové polní cesty umožnily vlastníkům ujmout se hospodaření na vlastních pozemcích, které byly zpřístupněny, optimalizovaly organizaci půdního fondu a v nemalé míře přispěly k možnosti volnočasových aktivit.

Vegetační úpravy v k.ú. Želatovice jsou řešeny tak, že vznikla pestrá skladba společenstev tvořených skupinami stromů a keřů, které vytvořily liniové společenstvo s funkcí IP, zvýšily podíl přirozeně rostoucí zeleně v zemědělsky obdělávané krajině, umožnily refugium pro zvěř a další organismy, a tím zvýšily ekologickou stabilitu území.

Po 3-leté následné péči byla zrealizovaná opatření předána do majetku a správy příslušné obci. Zatím máme pozitivní zkušenosti s tím, že obce i přes velice napjaté provozní rozpočty jsou schopné a hlavně ochotné se o tyto prvky PSZ starat.

Realizace výsadeb vytváří ekologicky stabilní společenstva v oblasti rozsáhlých honů orné půdy, které tvoří základ pro vznik druhově pestřejší biotopy. Je zde možnost i rozšíření chráněných rostlin a živočichů z okolí do těchto lokalit. Založené liniové výsadby mohou podporovat migraci živočichů v krajině.

Domnívám se, že zrealizovanými opatřeními na základě pozemkových úprav lze vrátit do intenzivně zemědělsky obhospodařované krajiny funkčnost, krásu a atraktivitu naší přírody.

Seznam dřevin vysázených v dotčených katastrálních územích

Název latinský	Název český	Čeleď
Stromy:		
<i>Acer campestre</i>	Javor babyka	<i>Aceraceae</i> - javorovité
<i>Acer platanoides</i>	Javor mléč	<i>Aceraceae</i> - javorovité
<i>Acer pseudoplatanus</i>	Javor klen	<i>Aceraceae</i> - javorovité
<i>Alnus glutinosa</i>	Olše lepkavá	<i>Betulaceae</i> - břízovité
<i>Carpinus betulus</i>	Habr obecný	<i>Corylaceae</i> - lískovité
<i>Fraxinus excelsior</i>	Jasan ztepilý	<i>Oleaceae</i> - olivovníkovité
<i>Juglans regia</i>	Ořešák královský	<i>Juglandaceae</i> - ořešákovité
<i>Prunus avium</i>	Třešeň ptačí	<i>Rosaceae</i> - růžovité
<i>Prunus padus</i>	Střemcha obecná	<i>Rosaceae</i> - růžovité
<i>Quercus robur</i>	Dub letní	<i>Fagaceae</i> - bukovité
<i>Tilia cordata</i>	Lípa srdčitá	<i>Tiliaceae</i> - lípovité
<i>Tilia platyphyllos</i>	Lípa velkolistá	<i>Tiliaceae</i> - lípovité
<i>Ulmus carpiniifolia</i>	Jilm habrolistý	<i>Ulmaceae</i> - jilmovité
Keře:		
<i>Cornus sanguinea</i>	Svída krvavá	<i>Cornaceae</i> - dřínovité
<i>Crataegus monogyna</i>	Hloh jednosemenný	<i>Rosaceae</i> - růžovité
<i>Euonymus europaeus</i>	Brslen evropský	<i>Celastraceae</i> - jesencovité
<i>Ligustrum vulgare</i>	Ptačí zob obecný	<i>Oleaceae</i> - olivovníkovité
<i>Prunus spinosa</i>	Trnka obecná	<i>Rosaceae</i> - růžovité
<i>Rhamnus catharticus</i>	Řešetlák počistivý	<i>Rhamnaceae</i> - řešetlákovité
<i>Rhamnus frangula</i>	Krušina olšová	<i>Rhamnaceae</i> - řešetlákovité
<i>Rosa canina</i>	Růže šípková	<i>Rosaceae</i> - růžovité
<i>Salix caprea</i>	Vrba jíva	<i>Salicaceae</i> - vrbovité
<i>Sambucus nigra</i>	Bez černý	<i>Caprifoliaceae</i> - zimolezovité
<i>Viburnum opulus</i>	Kalina obecná	<i>Adoxaceae</i> - pižmovkovité

Charakteristika dřevin vysázených v dotčených katastrálních územích

Javor babyka (*Acer campestre*)

Čeled': *Aceraceae* - javorovité

Popis: 10 – 15 m vysoký strom, košatá kulovitá a bohatě větvená koruna. Často roste jako keř. 3 – 5 klané vstřícně postavené listy, tupé až okrouhle laločnaté, 5-10 cm široké. Mléčící řapík bývá 2-8 cm dlouhý. Plod je 2-4 cm velká křídlatá dvounažka. Kvete v dubnu a v květnu po vyrašení listů.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, severní Afrika, Malá Asie, Kavkaz, Irán. V ČR je hojný v nížinách a pahorkatinách teplejších oblastí. Vyskytuje se ve světlých bukových a dubohabrových lesích, v teplomilných doubravách, v křovinách, jako solitéra na polích, mezích a pastvinách. Teplomilná a pohostinná dřevina, odolná k suchu. Dobře odolává nízkým teplotám a znečištěnému ovzduší.

Oblíbený druh pro výsadby do krajiny – biokoridory, meze, remízky, také se uplatňuje v městských výsadbách. Dobře snáší řez, proto se používá i do živých plotů. Má tvrdé dřevo, ze kterého se vyráběly dechové nástroje.

Javor mléč (*Acer platanoides*)

Čeled': *Aceraceae* - javorovité

Popis: 20-30 m vysoký strom s hustou široce vejcovitou korunou. Kmen přímý, borka hustě a mělce podélně brázditá. Listy 3-7 laločnaté, laloky hrubě vykrajovaně zubaté. Řapík 4-17 cm dlouhý, při utržení mléčící. Plod 4-5 cm dlouhá nažka. Kvete od dubna do května.

Rozšíření a stanoviště: od Francie po Ural, na sever po Švédsko, Finsko, na jih po Pyreneje. V ČR roste roztroušeně od nížin do podhorských poloh po celém území. Často roste v suťových a roklinových lesích, okolo plotů a zdí, dvory, nádraží apod.

Snáší polostín, ale vyžaduje bohaté a čerstvě vlhké půdy. Často se používá jako druh veřejné zeleně, parků a zahrad.

Javor klen (*Acer pseudoplatanus*)

Čeleď: *Aceraceae* - javorovité

Popis: i přes 30 m vysoký a statný strom, mohutný kmen s výraznou borkou. Listy po okraji nepravidelně pilovité, vytvářejí 5 výrazných laloků, čepel dorůstá až 20 cm délky. Převíslé květy mají zelenožlutou barvu, uspořádané v 15 cm dlouhých hroznech. Kvete v květnu, plodem jsou 2 srostlé nažky.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, S Amerika, Argentina, Austrálie, Nový Zéland. V ČR po celém území. Roste téměř všude, na humózních půdách v suťových lesích, v bučinách, stará zbořeniště, často vysazován jako alejový strom. Nesnáší stagnující vody a záplavy.

Olše lepkavá (*Alnus glutinosa*)

Čeleď: *Betulaceae* - břízovité

Popis: do 35 m vysoký strom s vejcovitou korunou, často vícekmenný. Borka v mládí hladká, pak rozpukaná. Listy téměř okrouhlé, hrubě zoubkované, vpředu tupé nebo mělce vykrojené. Samčí jehnědy po 2-5 jsou 4-13 cm dlouhé, šištice vejcovité.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, západní Sibiř, Malá Asie. V ČR celé území. Břehy řek a potoků, mokřady, roste na naplaveninách, vlhkých půdách se stálou hladinou podzemní vody. Rychle rostoucí dřevina.

Habr obecný (*Carpinus betulus*)

Čeleď: *Corylaceae* - lískovité

Popis: 6-25 m vysoký strom s jedním kmenem a velkými kosterními větvemi. Hladká borka, tmavošedá se světlejšími pruhy. Podlouhle eliptické 4-12 cm dlouhé listy, na okraji pilovité. Kvete od dubna do května. Samčí převíslé jehnědy vyrůstají z loňských větévek. Plodem je široce vejcovitý zploštělý oříšek.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, severní Irán, severní Turecko. V ČR – údolí řek, nezasahuje do hor. Suťové a roklínové lesy nižších poloh, hlinité, humózní, ale i skřetovité nebo kamenité půdy. Dobře snáší zastříhování, proto se vysazuje do živých plotů. Rychle obrůstá z pařezu.

Jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*)

Čeled': *Oleaceae* - olivovníkovité

Popis: 20-40 m vysoký strom, průměr kmene 1-1,5 m. Listy lichozpeřené, lístky podlouhlé dlouhé 3-10 cm. Na podzim se listí nebarví, opadává zelené. Květy v latách z postranních pupenů. Nažky 2-5,5 cm dlouhé. Kvete v dubnu.

Rozšíření a stanoviště: téměř celá Evropa, severní Amerika, Argentina. V ČR roztroušeně od nížin do horských poloh. Zahrnuje tři ekotypy: lužní, horský a vápencový, všechny jsou v ČR zastoupeny. V dospělosti světlomilná dřevina. Nesnáší zasolené půdy, dává přednost půdám obohacených dusíkem. Citlivý na klimatické výkyvy, škodí mu silné mrazy. Má velmi kvalitní dřevo, vysazován u selských stavení, uplatnil se v okrasném zahradnictví a krajinářství. Lze ho přesazovat i z náletu.

Ořešák královský (*Juglans regia*)

Čeled': *Juglandaceae* - ořešákovité

Popis: 20-25 m vysoký opadavý strom, mladé větévky lysé, borka světle až tmavě šedá. Listy jsou řapíkaté s 3-4 jařmy lístků. Kvete od dubna do května, plod je elipsoidní až kulovitý, skořápka ořechu je hladká a rýhovaná. Začíná rodit v 10-ti letech. Dosahuje stáří až 100 let.

Rozšíření a stanoviště: jih Balkánského poloostrova, Malá a Střední Asie. V ČR zahrady, parky, aleje. Dostatečně vlhké stanoviště, nesnáší trvalé zamokření. Zapojuje se do sušších lužních lesů. Má chutná semena – vlašské ořechy. Dřevo je těžké, trvanlivé.

Třešeň ptačí (*Prunus avium*)

Čeled': *Rosaceae* - růžovité

Popis: až 35 m vysoký strom s vejcovitou korunou. Borka ve starším věku je tmavohnědá a odlupuje se po pásech. Čepel listu obvejčitá, na vrcholu protažená v krátkou špičku, po okrajích pilovitá. Plodem jsou 1-1,5 cm velké peckovice, červené barvy, obsahují mnoho vitamínů a cukrů. Listy a květy se používají v lidovém léčitelství. Kvete v dubnu a květnu.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, Střední Asie, Kavkaz, Malá Asie a SZ Afrika. Dosti hojně po celé ČR. Osidluje křovinaté stráně, meze a remízky, dále roste podél komunikací a ve světlých listnatých lesích.

Střemcha obecná (*Prunus padus*)

Čeleď: *Rosaceae* - růžovité

Popis: výjimečně keř do 2 m výšky, častěji až 15 m vysoký, rozpraskaná hnědočerná až černá borka. Obvejčité 5-9 cm dlouhé listy, zakončené tenkou špičkou, po obvodu zubaté. Vonné bílé květy jsou po 20-30 uspořádané v hroznech, až 12 cm dlouhých. Kvete od dubna do června. Plody jsou černé kulovité peckovice.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, Malá Asie, západní polovina Sibiře. V ČR na celém území. Nejčastěji lužní lesy, podél toků a na provlhčených humózních půdách. Přízpůsobivá a odolná dřevina. Občas vysazována jako okrasná dřevina. Dřevo voní po hořkých mandlích.

Dub letní (*Quercus robur*)

Čeleď: *Fagaceae* - bukovité

Popis: strom vysoký do 50 m s nepravidelnou hustou korunou. Borka zpočátku hladká, později hrubá a popraskaná. Čepel listu proměnlivá, nepravidelně laločnatá, na každé straně 3-7 hlubokých a zaoblených laloků.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, Kavkaz, severní Afrika, Malá Asie. V ČR především v nížinách a pahorkatinách. Snáší kontinentální i oceánské klima, snáší mírné zastínění. Má rád hluboké půdy. Dlouhověká dřevina, dožívá se i 500 let. Důležitá lesnická dřevina, okrasná solitérní dřevina.

Lípa srdčitá (*Tilia cordata*)

Čeleď: *Tiliaceae* - lípovité

Popis: až 30 m vysoký a statný strom s pravidelnou korunou. Hladká borka později prská. Čepel listu srdčitá, po okraji pilovitá. Kvete od června do července. Plody jsou kulovité, lehce smáčknutelné. Květ má léčivé účinky.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, Korsika, Kavkaz. Po celém území ČR. Přirozeně roste na humózních a vlhčích půdách, v suťových a lužních lesích. Od pradávna vysazována v kulturní krajině, při lidských sídlech jako strom návesní, památný, v aleji, jako solitérní strom.

Lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*)

Čeleď: *Tiliaceae* - lípovité

Popis: 20-40 m vysoký strom s válcovitým mohutným kmenem, borka ve stáří praská. Čepel srdčitá 7-12 cm dlouhá, svrchní strana matně zelená, na rubu pýřitá. Okraje listů převislé. Světle žluté květy bývají po 3-5. Plody jsou obvejčité, 6-10 mm dlouhé a tvrdé. Dozrávají v září a říjnu a zůstávají na stromě přes zimu.

Rozšíření a stanoviště: Z, střední a JV Evropa, Korsika, jižní Itálie. V ČR roztroušeně po celém území. Suťové a roklinové lesy, dobře snáší zastínění. Středně náročná na půdu a nejlépe ji vyhovují hluboké živné půdy, citlivá k pozdním mrazům. Využívá se v lesnictví a zahradnictví, alejový strom, krásný solitér.

Jilm habrolistý (*Ulmus carpinifolia*)

Čeleď: *Ulmaceae* - jilmovité

Popis: keř nebo strom, vysoký 0,5-30 m. Borka v mládí hladká, pak praská. Listy šikmo oválné, okraj pilkovitý. Plod je nažka s blanitým lemem. Kvete v březnu a dubnu.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, severozápadní Afrika, severní Turecko, Kavkaz, Irán. Převážně nižší polohy, ve světlých lesích, křovinách, okrasná dřevina. Snáší částečné zastínění, rychle roste.

Svída krvavá (*Cornus sanguinea*)

Čeleď: *Cornaceae* - dřínovité

Popis: 2-5 m vysoký keř, borka s podlouhlými políčky. Listy vstřícné, krátce řapíkaté, čepel eliptická až široce vejčitá. Špinavě bílé květy, ostře páchnoucí. Kvete v květnu a červnu. Plod je kulovitá modročerná až černá peckovice.

Rozšíření a stanoviště: skoro v celé Evropě, jih Ruska, Turecko. Výslunné křovinaté stráně, meze, světlé lesy, lužní lesy, potoční nivy, křoviny v teplejších oblastech. Půdy minerálně bohaté, čerstvě vlhké, hlinité až kamenité. Světlomilný druh.

Hloh jednosemenný (*Crataegus monogyna*)

Čeleď: *Rosaceae* - růžovité

Popis: 2-10 m vysoký keř, borka oranžovohnědá, později praská. Listová čepel 3-5laločná, hluboko zařezávaná, řapíky 1-1,5 dm dlouhé. Kvete v květnu až červnu.

Renáta Brundová: Hodnocení úspěšnosti výsadeb a následných opatření po ukončených pozemkových úpravách

Plodem je jednosemenná peckovička. Květy se používají k přípravě čajů, plody k výrobě alkoholických nápojů a marmelád.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, Maroko, Tunis. Křovinatá společenstva, okraje listnatých lesů, Na vápenatých půdách, velmi málo na kyselých půdách. Vysazován v živých plotech.

Brslen evropský (*Euonymus europaeus*)

Čeleď: *Celastraceae* - jesencovité

Popis: 2-7 m vysoký, opadavý keř s tmavou kůrou. Listy podlouhle vejčité, na okraji drobně pilovité. Kvete od května do června. Plodem je tupě 4hranná tobolka růžové až karmínové barvy.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, západní Asie, V ČR od nížin až do pahorkatin. Světlo milný, jinak nenáročný. Pěstuje se jako keřový porost, v živých plotech i soliterně. Roste v lesích, houštinách, na okraji polí. Schopný růst od vlhkých luhů po suché stráně.

Ptačí zob obecný (*Ligustrum vulgare*)

Čeleď: *Oleaceae* - olivovníkovité

Popis: 2-5 m vysoký poloopadavý až opadavý keř, s tenkými listy. Květy ve vzpřímených vrcholových latách, kvete květen až červenec. Plodem je kulovitá nebo vejčitá černá bobule.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, J a JV Asie, Malajsie, Austrálie. Teplomilné doubravy, křoviny, polosvětlo milná dřevina, odolná vůči suchu i nízkým teplotám. Používá se do živých plotů, podrost pro vyšší stromy, zahradnické výsadby.

Trnka obecná (*Prunus spinosa*)

Čeleď: *Rosaceae* - růžovité

Popis: 1-3 m vysoký opadavý a trnitý keř. Listy střídavé, řapík 0,2-1 cm, čepel eliptická až obvejčitá, pilovitě zubatá. Kvete od března do dubna. Plodem je modrofialová až černofialová ojínná kulovitá peckovice. Chutnají trpce.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, na severu Skandinávie, Malá Asie, Kavkaz, sever Iránu. V ČR na celém území kromě vysokých horských poloh. Roste na výslunných křovinatých stráních, okrajích lesů, sutích, mezích a kolem cest.

Řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*)

Čeled': *Rhamnaceae* - řešetlákovité

Popis: do 7 m vysoký keř, s nepravidelnou korunou. Listy okrouhlé, seskupené ve svazečky, jemně pilkovité. Postranní větvičky jsou na koncích zakončené trnem. Kvete od května do června, příjemně voní. Plodem je černá bobule, používané v léčitelství.

Rozšíření a stanoviště: Evropa, Malá a Střední Asie. V ČR lesní lemy, světlé lesy, pastviny, lužní listnaté lesy.

Krušina olšová (*Rhamnus frangula*)

Čeled': *Rhamnaceae* - řešetlákovité

Popis: do 4 m vysoký keř s hladkou borkou, řídce větvený. Listy střídavé s krátkým řapíkem a obvejčitou celokrajnou čepelí. Květy bílé až nažloutle bílé, kvete od května do června. Plodem je fialově černá peckovice.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, sever Maroka. V ČR v nižších a středních polohách. Roste v křovinatých lemech lesů, v prosvětlených lesích, na vlhčích stanovištích.

Růže šípková (*Rosa canina*)

Čeled': *Rosaceae* - růžovité

Popis: až 3,5 m vysoký statný keř. Větve ostnité, květonosné větévky bezostné, lístky na okraji zubovité. Květy slabě voní, kvete od května do června. Plodem je červený dužnatý šípek.

Rozšíření a stanoviště: celá Evropa, Kanárské ostrovy, SZ Afrika, Malá a Střední Asie. V ČR roste od nížin až po horské oblasti. Převážně suché stráně, křoviny, okraje lesů a polí, okolí lidských sídel.

Vrba jíva (*Salix caprea*)

Čeled': *Salicaceae* - vrbovité

Popis: strom menší výšky 10-12 m s košatou korunou, v nepříznivých podmínkách roste jako keř. Borka v mládí hladká, u starších jív hluboce rozpukaná. Listy dlouze řapíkaté, vejčité s vroubkovaným okrajem. Kvete v březnu před rašením listů a produkuje velké množství ochmýřených semen.

Rozšíření a stanoviště: Evropa po severovýchodní Asii a severní Irán. V ČR po celém území. Světломilná a přizpůsobivá dřevina. Relativně na suchých stanovištích, vydrží jen dočasné zamokření. Roste ve světlých lesích, na sutích, pasekách, lesních okrajích a podél cest. Dobře odolává městskému prostředí, rozšiřuje se na skládky, opuštěné lomy, násypy.

Bez černý (*Sambucus nigra*)

Čeleď: *Caprifoliaceae* - zimolezovité

Popis: až 7 m vysoký keř, bohatě větvený. Listy vstřícné řapíkaté, pilovitě zubaté. Květenství chocholičnaté. Kvete od června do července. Plodem je lesklá čenofialová peckovice

Rozšíření a stanoviště: Evropa kromě nejsevernější části, Kanárské ostrovy, Asie, Kavkaz. V ČR po celém území. Roste na pasekách, světlinách, okrajích lesů, rumišťích, u lidských sídel, podél vodních toků. Vyhovují mu vlhké, humózní půdy bohaté na dusík.

Kalina obecná (*Viburnum opulus*)

Čeleď: *Adoxaceae* - pižmovkovité

Popis: 1-5 m vysoký opadavý keř, borka rýhovaná šedá až šedohnědá. Listy nepravidelně dlanité 3-5laločné, obrys okrouhle vejčitý. Květenstvím jsou ploché chocholičnaté vrcholíky, kvete od května do června. Plodem je červená kulovitá peckovice.

Rozšíření a stanoviště: téměř celá Evropa, Kavkaz, Turecko, západní Sibiř, Střední Asie. V ČR od nížin do hor. Roste v pobřežních křovinách, lužních lesích, křovinatých stráních, na těžších půdách. Vysazuje se při zpevňování břehů potoků a řek. Používá se při parkových úpravách, v sadovnictví.

K popisu dřevin vysázených v jednotlivých katastrálních územích jsem čerpala informace z literatury Horáčka (2007) a Větvičky (2000).

Seznam použité literatury a zdrojů

1. BRUNDOVÁ, R.: *Posouzení vývoje krajinotvorby v Radkově Lhotě na Přerovsku: bakalářská práce*. Ostrava: VŠB-TUO, Hornicko-geologická fakulta, 2011. 44 s., 11 s. příl. Vedoucí bakalářské práce Doc. Ing. Barbara Stalmachová, CSc.
2. BURIAN, Z. a kol. *Pozemkové úpravy v České republice*. Praha: Consult Praha, 2011. 208 s. ISBN 80-903482-8-9.
3. CULEK, M. a kol.: *Biogeografické členění České republiky*. Praha: Enigma a MŽP ČR, 1996. 347 s.
4. ČERMÁK, P.; ŠTYKAR, J.: *Geobiocenologická typizace krajiny a její aplikace*. Brno: Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2000. 136 s. Geobiocenologické spisy; sv. 5. ISBN 80-7157-449-X.
5. DEMEK, J. a kol; *Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny*. Brno: AOPK ČR, 2006. 582 s.
6. DEYL, Miloš; HÍSEK, Květoslav. *Naše květiny*. Praha: nakladatelství Academia, 2008. 770 s. ISBN 978-80-200-0940-X.
7. DOLEŽAL, Petr; PAVLÍK, Milan; STŘÍTECKÝ, Luděk; DUMBROVSKÝ, Miroslav; MARTÉNEK, Jaroslav. *Metodický návod k provádění pozemkových úprav*. Praha: Ministerstvo zemědělství – ÚPÚ, 2010. 170 s., přílohy
8. DUMBROVSKÝ, Miroslav; MEZERA, Jaromír; STŘÍTECKÝ, Luděk. *Metodický návod pro vypracování návrhů pozemkových úprav*. Praha: Ministerstvo zemědělství – ÚPÚ, 2004. 190 s.
9. DUMBROVSKÝ, Miroslav; MEZERA, Jaromír; STŘÍTECKÝ, Luděk. *Metodický návod pro vypracování návrhů pozemkových úprav*. Praha: Ministerstvo zemědělství – ÚPÚ, 2010. 125 s., příloha. Č.j.:10747/2012-13300
10. DUMBROVSKÝ, M.; KOLÁŘOVÁ, D.; kol. VÚMOP. *Metodika 16/1995, Zásady navrhování územních systémů ekologické stability v rámci procesu komplexních povrchových úprav*. Praha: VÚMOP, 1995. 22 s.

11. FLADE et al. *Naturschutz in der Agrarlandschaft. Ergebnisse des Schorfheide-Chorin-Projektes*. 1.vyd. Wiebelsheim: Quelle & Meyer, 2003. 388 s. ISBN 3-494-01307-1.
12. HORÁČEK, P.: *Encyklopedie listnatých stromů a keřů*. Computer Press, a.s., 2007. 747 s. ISBN 80-251-1708-8.
13. HORSKÝ, L. a kol. *Hydrologické poměry ČSSR. I. až III. díl*. Praha: Hydrometeorologický ústav, 1965 – 1970. 3 sv. (414, 557, 305 s.), mapové přílohy
14. CHYTRÝ, M.; KUČERA, T.; KOČÍ, M.: *Katalog biotopů České republiky*. Praha : Agentura ochrany přírody a krajiny, 2001. 307 s. ISBN 80-86064-55-7.
15. JONÁŠ, František a kol. *Pozemkové úpravy*. Vyd. 1. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1990. 512 s. ISBN 80-209-0106-X.
16. JONGMAN, R. H. G.: *The New Dimensions of the European Landscape*. Dordrecht, 2004. 258 s. ISBN 1-4020-2909-8 (HB).
17. KAULICH, Kamil. Činnost pozemkových úřadů v období do r. 2005 a v letech 2006-2008: 1. část. *Pozemkové úpravy*. 2005, 54, s. 1-3
18. KOLAŘÍK, J. a kol. *Péče o dřeviny rostoucí mimo les I*. Vlašim: Český svaz ochránců přírody, 2003. ISBN 80-86327-44-1.
19. KOLAŘÍK, J. a kol. *Péče o dřeviny rostoucí mimo les II*. Vlašim: Český svaz ochránců přírody, 2005. ISBN 80-86327-44-2.
20. KUBAČÁK, Antonín. *Život, dílo a odkaz průkopníka pozemkových úprav Františka Skopalíka*. Praha: Ministerstvo zemědělství – ÚPÚ, 1997. 32 s.
21. PALANG, H. et al.: *European Rural Landscapes: Persistence and Change in a Globalising Environment*. Dordrecht, 2004. 482 s. ISBN 1-4020-2067-8 (HB).
22. QUITT, E.: *Klimatické oblasti Československa*. ČSAV – GEU Brno, Studia geographica. Brno. 1971. 74 s., 5 obr., 1 mapa.

23. SKALICKÝ, V.: *Regionálně fytogeografické členění*. 1988. In: Hejný S. a Slavík B.: *Květena ČSR I.*, Academia, Praha, textová část, s. 103-121.
24. SKLENIČKA, Petr. *Základy krajinného plánování*. Skleničková Naděžda, Praha, 2003. 321 s. ISBN 80-903206-1-9.
25. ŠAMÁNKOVÁ, L.; LENGÁL, T.: *Naplňování teorie ÚSES v praxi*. Daphne: časopis pre aplikovaný environmetálny výskum č. 1, 1998, s. 16-22.
26. VESECKÝ, A. a kol; *Podnebí ČSSR*, HMÚ Praha, Polygrafia 1, Praha, 1961
27. VĚTVIČKA, V.: *Stromy a keře*. 1. vydání. Praha: nakladatelství Aventinum, 2000. 288 s. ISBN 80-7151-133-1.
28. Ministerstvo vnitra ČR. *Adresy v České republice* [online]. 2012-08-31, [cit. 2012-09-11]. Dostupné na <<http://aplikace.mvcr.cz/adresa/m/belot/lucic.html>>.
29. Obec Želatovice [online], aktualizováno 31.8.2012 [cit. 2012-09-11]. Dostupné na <<http://www.zelatovice.cz/index.php?nid=1226&lid=cs&oid=117972>>.
30. Obec Grymov [online], aktualizováno 31.8.2012 [cit. 2012-09-13]. Dostupné na <http://www.grymov.cz/index.php?nid=6539&lid=cs&oid=1021856>
31. Vyhláška Mze ČR č. 545/2002 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav
32. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
33. Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.
34. Zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů

Seznam obrázků

Obr. č. 1: Mapa okresu Přerov – KPÚ, JPÚ, společná zařízení (realizovaná, ve výstavbě)

Obr. č. 2: Tuň č. 2, realizace v roce 2010

Obr. č. 3: IP 75/46 d, e

Obr. č. 4: Polní cesta C3 s IP 40

Seznam tabulek

Tab. č. 1: Prostorové parametry lokálních biokoridorů

Tab. č. 2: Základní typy skladebných prvků ÚSES (Sklenička, 2003)

Tab. č. 3: Přehled řízení o JPÚ bez výměny vlastnických práv – působnost Pozemkového úřadu Přerov

Tab. č. 4: KPÚ v okrese Přerov – působnost Pozemkového úřadu Přerov

Tab. č. 5: JPÚ s výměnou vlastnických práv v okrese Přerov - působnost Pozemkového úřadu Přerov

Tab. č. 6: Druhovú skladbu výsadby BC5

Tab. č. 7: Druhovú skladbu výsadby IP27

Tab. č. 8: Druhovú skladbu původního stavu IP 75/46 d, e

Tab. č. 9: Druhovú skladbu výsadby IP 75/46 d, e

Tab. č. 10: Druhovú skladbu výsadby IP 36

Tab. č. 11: Druhovú skladbu výsadby IP 40

Tab. č. 12: Úhyn výsadby IP36 a IP40

Tab. č. 13: Realizace ÚSES – Pozemkový úřad Přerov

Tab. č. 14: Seznam rozpracovaných realizací – Pozemkový úřad Přerov

Tab. č. 15: Objemy finančních prostředků na realizaci společných zařízení v ČR

Seznam grafů

Graf č. 1: Pozemkový úřad Přerov – čerpání finančních prostředků na KPÚ, JPÚ, společná zařízení (realizovaná, ve výstavbě)

Graf č. 2: Pozemkový úřad Přerov – pozemkové úpravy (zahájené, ukončené, ukončené celkem)

Graf č. 3: Porovnání vysazených a uhynulých dřevin (BC5 a IP27)

Graf č. 4: Objemy finančních prostředků na realizaci společných zařízení v ČR (v mil. Kč)

Seznam příloh

Příloha č. 1: Mapa PSZ k.ú. Lučice na Moravě

Příloha č. 2: Mapa PSZ k.ú. Želatovice

Příloha č. 3: Mapa PSZ k.ú. Grymov

Příloha č. 4: Fotodokumentace

Obrázek č. 1 - původní stav - plocha pro tůň č. 2, k.ú. Lučice na Moravě

Obrázek č. 2 - hloubení tůně č. 2 v k.ú. Lučice na Moravě

Obrázek č. 3 - dokončení tůně č. 2, k.ú. Lučice na Moravě

Obrázek č. 4 - dokončená výstavba tůně č. 2, k.ú. Lučice na Moravě

Obrázek č. 5 - IP27, k.ú. Lučice na Moravě - poničené chráničky

Obrázek č. 6 - IP27, k.ú. Lučice na Moravě - kontrola upevnění chrániček

Obrázek č. 7 - IP75/46 d, e, k.ú. Želatovice

Obrázek č. 8 - IP75/46 d, e, k.ú. Želatovice

Obrázek č. 9 - polní cesta C3, k.ú. Grymov - příprava stavby

Obrázek č. 10 - polní cesta C3 s IP40, k.ú. Grymov

Obrázek č. 11 - polní cesta C2, k.ú. Grymov - příprava stavby

Obrázek č. 12 - polní cesta C2 s IP36, k.ú. Grymov

Obrázek č. 13 - polní cesta C4, k.ú. Grymov – příprava stavby

Obrázek č. 14 - polní cesta C4, k.ú. Grymov

Ukázky realizací Pozemkového úřadu Přerov